Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1472 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 17 ianuarie 1954

In numărul de azi:

O măreață pildă a prieteniei între popoare

Mâine se împlinesc 300 de ani de când prin voința poporului ucrainian, în Rada (Sfatul) din Pereiaslav a fost proclamată reunirea Ucrainei cu Rusia. Aniversarea acestui remarcabil eveniment istoric este o mare sărbătoare nu numai pentru popoarele ucrainian și rus, ci și pentru toate popoarele Uniunii Sovietice.

Această dată istorică este sărbătorită de popoarele Țării Socialismului în condițiile unor noi și însemnate succese dobândite în construirea comunismului. Oamenii sovietici traduc în viață măreţul program trasat de cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. Infăptuirea hotăririlor Plenarei din Septembrie a C. C. al P.C.U.S. are ca rezultat ridicarea continuă a bunei stări a oamenilor muncii. Crește neconteniit forța statului socialist sovietic, se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică. Prietenia popoarelor U.R.S.S. — izvor de forță și putere a marii Uniuni Sovietice — devine din zi în zi mai puternică.

Reunirea Ucrainei cu Rusia, — rezultat al întregii dezvoltări istorice a celor două mari popoare slave frățești, a corespuns intereselor vitale și năzuințelor lor.

Vremea îndelungată de împilare, grelele încercări la care a fost supus poporul ucrainian de către înrobitorii străini, nu l-au putut face să uite legăturile care-l uneau cu marele popor rus. Lupta sa pentru libertate, împotriva jugului străin, a fost în acelaș timp o luptă pentru reunirea cu poporul rus într'un stat rus unic.

In veacul al XVI-lea cea mai mare parte a Ucrainei se afla în stăpânirea feudalilor polonezi. Grea și întunecată a fost această epocă pentru poporul ucrainian care îndura un dublu jug: al cumplitului regim iobăgist și al asupririi naționale.

In aceste vremuri de restriște, toate nădejdile și năzuințele poporului ucrainian, amenințat cu exterminarea, se îndreptau spre puternicul stat centralizat rus.

Poporul ucrainian a dus o luptă îndelungată pentru eliberarea sa. In această luptă l-a însuflețit exemplul poporului rus, victoriile obținute de acesta. Una din cele mai strălucite pagini ale istoriei poporului ucrainian este războiul de eliberare din 1648—1654.

In fruntea poporului ucrainian care pornise războiul de eliberare se afla Bogdan Hmelnițchi remarcabil om de stat și comandant de oști, care a înțeles necesitatea istorică și aspirațiile seculare ale poporului ucrainian spre reunirea cu poporul rus.

In lupta sa dreaptă, poporul ucrainian a primit un permanent ajutor și sprijin din partea maselor largi populare din Rusia și a statului rus. El a avut alături în această luptă poporul frate bielorus însuflețit de aceleași năzuințe, țărănimea din Moldova și s'a bucurat de simpatie în rândurile țărănimii poloneze care suferea sub jugul feudalilor polonezi.

La 8 (18) Ianuarie 1654, Rada din orașul Pereiaslav a proclamat reunirea Ucrainei cu Rusia. Actul dela Pereiaslav a avut o importanță uriașă pentru dezvoltarea istorică ulterioară a celor două mari popoare. Unirea cu poporul rus a însemnat pentru Ucraina salvarea de inrobirea străină și posibilitatea de a-și dezvolta economia și cultura națională. In urma reunirii, statul rus s'a întărit, a crescut prestigiul său internațional.

Marele popor rus a avut un rol de frunte în lupta împotriva jugului feudalo-iobăgist și a cotropitorilor străini. In cursul acestei lupte s'a dezvoltat și s'a întărit prietenia de luptă a oamenilor muncii din Ucraina și Rusia.

Poporul ucrainian, care a dus o îndelungată luptă revoluționară împreună cu poporul rus, a fost primul care a urmat pe frații săi ruși pe drumul Revoluției Socialiste din Octombrie.

Infăptuirea Revoluției a însemnat pentru Ucraina începutul unei noi și glorioase epoci în istoria sa. La 25 Decembrie 1917, Ucraina a fost proclamată Republică Sovietică Socialistă.

Victoria Revoluției Socialiste în Ucraina și crearea Statului Ucrainian Sovietic au constituit o strălucită confirmare a teoriei leniniste a revoluției și a învățăturii elaborate de Lenin în problema național-colonială. Un rol hotăritor în repurtarea acestei victorii l-a jucat marele popor rus, națiune înainte-mergătoare între toate națiunile Statului Sovietic multinațional.

In anii războiului civil și ai intervenției militare străine, ani de luptă eroică pentru apărarea Patriei Sovietice, s'a întărit și s'a călit sub conducerea Partidului Comunist, alianța frățească și prietenia dintre popoarele rus, ucrainian și celelalte popoare ale U.R.S.S.

Oamenii muncii din Ucraina Sovietică au fost printre primii inițiatori ai constituirii Statului unional unitar. In Decembrie 1922, la primul Congres Unional al Sovietelor, republicile sovietice s'au unit pe bază de liber consimțământ și egalitate în drepturi în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Acesta a fost un măreț triumf al politicii naționale leninist-staliniste.

Pentru Ucraina, ca și pentru celelalte republici sovietice, integrarea în U.R.S.S. a creat condițiile unei nemaivăzute înfloriri economice, politice și culturale, transformării poporului său, în trecut înapoiat și oprimat, într'o națiune socialistă înaintată.

Marele Războì pentru Apărarea Patriei a constituit o grea încercare pentru Ucraina, care a suferit îndeosebi cumplitele urmări ale invaziei fascismului german. Poporul ucrainian a luptat cu abnegație, împreună cu celelalte popoare ale U.R.S.S., împotriva cotropitorilor.

Printre nenumărații eroi pe care i-a dat în această luptă gloriosul tineret sovietic s'au aflat mulți comsomoliști și tineri — fii ai poporului ucrainian. Nepieritoare este amintirea eroilor „Tinerei Garzi" din orașul ucrainian Crasnodon, care și-au dat viața pentru libertatea Patriei Socialiste.

In anii grei ai războiului s'a călit și mai mult prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice.

Republica Sovietică Socialistă Ucrainiană a simțit din plin prietenia și ajutorul frățesc al marelui popor rus și al celorlalte popoare sovietice. Numai datorită acestui ajutor, Ucraina a fost eliberată de sub jugul fascist. Sprijinindu-se pe acest ajutor, oamenii muncii din Ucraina Sovietică, conduși de C. C. al Partidului Comunist din Ucraina și Guvernul R.S.S. Ucrainiene și-au putut reface complect economia distrusă de război, întrecând cu mult nivelul de dinainte de război.

In anul 1952, marea industrie a Ucrainei a dat o producție care întrece de 17 ori industria Ucrainei dinainte de revoluție. In această perioadă a crescut de peste 37 ori producția de energie electrică, de aproape 60 ori, producția metalurgiei prelucrătoare. Crește deasemeni considerabil producția bunurilor de consum popular.

Insemnate succese dobândește și agricultura R.S.S. Ucrainiene, înzestrată cu tehnica cea mai modernă. In prezent, pe ogoarele Ucrainei lucrează 182.000 tractoare — cu 69 la sută mai mult decât înainte de război, 51.000 combine de cereale — cu 65 la sută mai mult decât înainte de război și zeci de mii de mașini agricole complexe.

Astăzi, R.S.S. Ucraineană a depășit cu mult mari state capitaliste din Europa ca Franța, Italia și altele, în ceeace privește o serie întreagă de indici economici principali.

Inflorește impetuos cultura socialistă ucrainiană. In cele aproape 30.000 școli din republică învață peste 6,5 milioane copii. In 1952—1953 existau în Ucraina 144 institute de învățământ superior în care învățau peste 177.000 studenți — de opt ori mai mult decât în 1914 și mai mult decât în oricare țară capitalistă din Europa occidentală. In Ucraina funcționează zeci de mii de instituții cultural-educative, cluburi, biblioteci, palate de cultură.

Succesele R.S.S. Ucrainiene — ca parte integrantă a marii Uniuni Sovietice — se bucură de adânca admirație și apreciere a întregii omeniri progresiste. Ele demonstrează încă odată că numai socialismul asigură o viață liberă și fericită, dezvoltarea și înflorirea tuturor popoarelor și națiunilor.

Uniunea Sovietică constitue un măreț și însuflețitor exemplu de țară unde, pentru prima dată în istoria omenirii, a fost rezolvată problema națională.

Aceste realizări care dovedesc forța marii Uniuni Sovietice sunt privite cu dușmănie de imperialiști. Ei au încercat și încearcă să semene vrajba între popoarele U.R.S.S. pentru a submina forța statului socialist multinațional, folosind rămășițele grupărilor dușmănoase zdrobite și activizând elementele burghezo-naționaliste. Aceste uneltiri sunt însă sortite eșecului, căci ele se izbesc de vigilența oamenilor sovietici. Nimic nu poate zdruncina prietenia care leagă popoarele marii Uniuni Sovietice.

Poporul român a întâmpinat cu deosebită bucurie aniversarea marelui eveniment din viața Ucrainei, pentrucă pe noi ne leagă de popoarele ucrainian și rus o puternică prietenie închegată dealungul veacurilor.

In toate momentele de seamă din istoria sa, în lupta comună împotriva cotropitorilor otomani și cu alte prilejuri, poporul nostru a primit în lupta sa pentru libertate sprijinul popoarelor dela răsărit. In secolele XVI și XVII, moldovenii au luptat cot la cot cu cazacii ucraineni împotriva turcilor și tătarilor.

Cea mai strălucită manifestare a prieteniei și ajutorului frățesc al marilor popoare vecine dela răsărit îl constitue eliberarea țării noastre de sub jugul fascist. Popoarelor U.R.S.S. le datorăm nu numai salvarea de sub robia fascistă, ci și mersul nostru pe calea spre o viață nouă, succesele noastre în construirea socialismului.

Astăzi, când Țara Socialismului sărbătorește aniversarea unui mare eveniment din istoria sa, tineretul muncitor, alături de toți oamenii muncii din R.P.R. trimite un fierbinte salut popoarelor ucrainian și rus, ca și celorlalte popoare ale marii Uniunii Sovietice, urându-le frățește noi succese în munca lor comună pentru construirea comunismului.

De pe cuprinsul patriei noastre

Succesele ceferiștilor

Antrenați în întrecerea socialistă pentru folosirea rațională a vagoanelor, muncitorii și tehnicienii ceferiști din stații pun în valoare noi și importante resurse locale, menite să contribue la creșterea capacității de transport pe căile ferate.

Măsurile tehnico-organizatorice aplicate, ca: cronometrarea operațiunilor de triere a trenurilor de marfă, reorganizarea proceselor tehnologice în stațiile tehnice, urmărirea îndeaproape a activității locomotivelor de manevră și altele, au dus la obținerea unor frumoase realizări în ceeace privește accelerarea rulajului vagoanelor.

Așa, de pildă, ceferiștii din stația Baia-Mare au reușit ca, în prima decadă a lunii ianuarie să reducă timpul de staționare a vagoanelor la încărcare-descărcare cu 3,5 ore de fiecare vagon, față de normă.

La operațiunea de tranzit cu manevră, timpul normat a fost redus cu 2,3 ore de fiecare vagon manevrat.

In urma acestor realizări au fost economisite 6.133 ore-vagon, care au putut fi folosite în alte transporturi de mărfuri.

Printre muncitorii care s'au evidențiat în această acțiune sunt și tovarășii: Pricop Gheorghe — șef de manevră, Celea Costică — acar, Țârpaca Nicolae — impegat de mișcare și tehnicianul Nemeș Aurel — manevrant.

Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice luate și prin folosirea metodelor sovietice de lucru, colectivul de muncă din stația C.F.R. Satu Mare a obținut, de asemenea succese de seamă.

In primele zile din luna ianuarie, ceferiștii din această stație au redus staționarea vagoanelor la tranzitul cu manevră, cu 4,4 ore de vagon față de normă, iar la tranzitul fără manevră, cu 0,4 ore de vagon.

Deasemeni, la operațiunile încărcare-descărcare, fiecare vagon a staționat cu 3,8 ore mai puțin față de timpul planificat.

Intrecerea pentru reducerea staționării vagoanelor a dus la realizarea unei economii de peste 5.600 ore-vagoane.

Succesele obținute sunt rodul muncii însuflețite, depusă de întreg colectivul stației, în frunte cu brigada de tineret compusă din impegatul de mișcare Moraru Ioan II — șeful brigăzii, Farcaș Vasile, Ardeleanu Gheorghe II — acari, Varis Augustin, Oros Nicolae — manevranți și Vöcsös Vasile — șef de manevră.

Sesiunea de constituire a sfatului popular raional „Grivița Roșie"

Vineri după amiază a avut loc în sala deputaților a sfatului popular raional „Grivița Roșie", sesiunea de constituire a sfatului popular raional.

După alegerea prezidiului sesiunii, deputatul Constantin Mașala a prezentat raportul comitetului executiv al sfatului popular „Grivița Roșie" în domeniul gospodăriei comunale pe anul 1953. Vorbitorul a arătat printre altele că anul trecut sfatul popular a asfaltat trotoarele de pe șoseaua Chitilei, a amenajat 16 spații verzi și un teren de sport și a reamenajat parcul „N. Bălcescu". Deasemeni, s'au electrificat numeroase străzi, printre care străzile [illegible] și altele. In anul 1953, peste 53.580 de cetățeni au prestat 115.207 ore de muncă voluntară la amenajarea zonelor verzi, pietruirea străzilor, etc.

Pe marginea raportului au luat cuvântul numeroși deputați care au arătat lipsurile vechiului comitet executiv și au făcut propuneri menite să îmbunătățească munca.

După validarea mandatelor deputaților, în comitetul executiv al sfatului popular al raionului „Grivița Roșie" au fost aleși 15 deputați. Printre cei aleși se numără deputații Vasile Popescu, Ion Zamfir, Constantin Mașala, Maria Răducanu, Maria Stancu și Nicolae Petrovici. (Agerpres).

Pregătiri pentru însămânțarea legumelor

In planul de activitate al sfatului popular al Capitalei pe anul acesta sunt prevăzute însemnate acțiuni pentru îmbunătățirea aprovizionării populației orașului cu legume și zarzavaturi.

Ca urmare a măsurilor luate din timp, în comunele subordonate raioanelor Capitalei vor fi însămânțate cu legume în primăvara aceasta 9000 de hectare. Grija sfatului popular și a tehnicienilor agricoli este îndreptată în aceeași măsură și spre sporirea producției. Suprafețele irigate vor cuprinde în primăvara peste 2480 ha. In acest scop, încă din vara au fost făcute mari amenajări. In sectorul de stat s'au instalat 58 stații de pompare, dintre care 34 stații electrice cu pompe de 6—10 toli. Alte pompe și roți de irigat vor fi instalate pe canalul Argeș, ceeace va da posibilitatea extinderii suprafețelor irigate cu încă 267 ha, îndeosebi în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori.

In toamna anului 1953 au fost executate arături pentru însămânțări de primăvară și au fost aplicate îngrășăminte pentru fertilizarea solului pe o suprafață destinată cultivării cu legume de peste 4 ori mai mare decât cea din toamna anului 1952.

O atenție deosebită a fost acordată producerii de legume în timpul iernii și în primăvară. Sprijiniți de către sfatul popular, grădinarii specialiști în cultura trufandalelor, ca și ceilalți din jurul Capitalei care posedă rame de răsadnițe, au încheiat contracte pentru cultivarea a 94.370 m.p. cu legume și au și început să livreze însemnate cantități Aprozar-ului. Până acum, unitățile Aprozar au desfăcut populației circa 40 tone de diferite legume proaspete.

Incă din toamnă, în jurul Capitalei au fost însămânțate peste 1300 ha. cu legume timpurii, depășindu-se astfel prevederile planului cu aproape 400 ha. (Agerpres).

Adunări ale propagandiștilor cu prilejul comemorării morții lui V. I. Lenin

In sala Consiliului Central al Sindicatelor din bd. General Magheru a avut loc o adunare a propagandiștilor din Capitală. Șeful secției de propagandă și agitație a C.C. al P.M.R., tov. Leonte Răutu, a făcut o expunere în legătură cu comemorarea a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin.

★

In sala „Filimon Sârbu" a avut loc o adunare la care au participat cursanți fruntași ai cursurilor de învățământ politic din Capitală, iar la Cabinetul de partid al Comitetului Orășenesc București al P.M.R. o adunare a membrilor cercurilor de studiu individual al operelor marxism-leninismului. Participanții au ascultat expuneri în legătură cu comemorarea morții lui Lenin.

Adunări ale propagandiștilor consacrate comemorării morții lui Lenin au avut loc deasemeni în diferite regiuni ale țării. (Agerpres)

Pentru oamenii muncii

PITEȘTI (dela corespondenta noastră Cârstea Alexandrina).

Incă dela începutul anului, brigăzile de producție dela fabrica textilă „11 Iunie" Pitești, fiind antrenate în întrecerea socialistă au obținut rezultate însemnate în producție. Astfel, la sectorul țesătorie, brigada condusă de tânărul Rizoiu Nicolae, a depășit norma cu 37 la sută, iar brigada 7-a condusă de tânărul Persan Alexandru, a depășit norma cu 23 la sută, dând țesături de calitate superioară.

Rezultate frumoase au obținut și stahanovistele utemiste Păun Floarea, Ghinea Ioana și Andrei Domnica care au depășit zilnic norma cu 19—40 la sută. Și la sectorul filatură, brigăzile utemiste aplicând metodele de muncă sovietice marșrut și Antonina Jandarova, au obținut însemnate realizări în producție. Datorită aplicării inițiativei stahanovistei Elena Chișiu, calitatea produselor a fost îmbunătățită cu 16 la sută față de anul trecut.

Utemistele stahanoviste Vintilă Maria și Matei Maria care lucrează la câte 5 părți de ring și-au depășit normele cu 10 la sută. Și alte tinere ca Anton Vasilica și Duican Elena lucrând la câte 3 părți de ring au depășit norma cu 6 la sută.

Conferința dela Casa Universității din București

Sâmbătă seara, la Casa Universității din București, scriitorul A. Philippide, laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre literatura ucrainiană.

Conferențiarul a subliniat valoarea literaturii ucrainiene, exemplificând din operele scriitorilor ucraineni bine cunoscuți în țara noastră și în întreaga lume ca Gogol, Corolenco, Taras Șevcenco, Ivan Franco și Al. Corneiciuc.

La sfârșitul conferinței, cei prezenți au vizionat filmul „Noapte de mai".

(Agerpres)

La cea de a 9-a aniversare a eliberării Varșoviei

Orașul celor peste 1.300 de șantiere

Ianuarie 1945...

Inclestarea a fost scurtă, dar crâncenă. Inebuniți de groaza înfrângerii, asasinii hitleriști s'au cramponat de fiecare metru de pământ încercând să stăvilească mersul victorios al Armatei Sovietice. Zadarnică încercare. Oștile sovietice eliberatoare nu puteau fi oprite din înaintarea lor.

Timp de cinci zile, pământul a gemut, s'a cutremurat sub greutatea proiectilelor, a plumbului svârlit din mii și mii de guri de tun; cerul părea aprins de para exploziilor, mitralierele lătrau a moarte, fumul incendiilor îneca piepturile. Pe drumurile sfârtecate de obuze, resturile armatei hitleriste se retrăgeau în desordine.

In primele ore ale zilei de 17 Ianuarie 1945, printre ruinele Varșoviei și-au făcut apariția cei dintâi tanchiști sovietici și ai armatei poloneze de eliberare. Puținii supraviețuitori, mame cu prunci în brațe, bătrâni în cârje, tineri varșovieni cu figurile supte de mizerie trăiau momentele mult așteptate ale eliberării. Se împlineau speranțele. Viața biruia asupra morții.

17 ianuarie 1945, Ziua eliberării Varșoviei s'a săpat adânc în inimile varșovienilor, ale tuturor patrioților polonezi, ca o dată memorabilă, ca o zi în care, prin sângele vărsat de ostașii sovietici, poporul polonez a revenit la viață.

★

In ultimele zile ale ocupației naziste, sălbăticia hitleriștilor a întrecut orice închipuire; puținele clădiri ale Capitalei rămase în picioare, au fost prefăcute în ruine. Monumente istorice, clădiri arhitecturale datând din secolele XVIII și XIX, teatre, muzee, spitale, biblioteci cu sute de mii de volume — totul era dat pradă dinamitei, flăcărilor. Din fiecare zece clădiri, opt au fost transformate în ruine și cenușă. Străzile erau acoperite de munți de moloz.

Dintre ruinele fumegânde ieșeau la lumină varșovienii care supraviețuiseră urgiei naziste. Doar 22.000 de oameni rămăseseră în viață. Din septembrie 1939, când hitleriștii invadaseră Polonia, și până la eliberarea orașului, au fost asasinați în Varșovia peste 400.000 oameni, iar alți 600.000 au fost deportați în lagăre de exterminare. Greu tribut de sânge plătit fiarei hitleriste!

In orașul erou — bate inima poporului polonez

In ianuarie 1945 Varșovia părea un oraș mort. In realitate însă, Varșovia trăia. Hitleriștii nu reușiseră să smulgă din sufletele locuitorilor ei setea de libertate, nu reușiseră să distrugă setea de viață, de muncă creatoare. Aci, în orașul-martir, bătea inima poporului polonez, a unui popor harnic, însuflețit de dorința de a-și reface țara, de a-și clădi o viață liberă și înfloritoare.

O cauză mare dă naștere unei energii mari. Cauza refacerii Varșoviei a mobilizat energiile a sute și sute de mii de oameni, tineri și bătrâni, locuitori ai străvechii Varșovii și ai altor voevodate ale Poloniei. Prin truda acestora, a zidarilor și sudorilor, a arhitecților și excavatoriștilor, Varșovia avea să renască din cenușă și ruine.

Pe drumurile ce duc spre Capitală, începuseră să se înșire coloane de oameni. Se reîntorceau în massă varșovienii pentru a începe munca de reconstrucție. Sprijinul de frate mai mare al poporului sovietic se făcea simțit la tot locul. Ostașii sovietici ajutau la deblocarea străzilor, la desgroparea zecilor de mii de cadavre de sub dărâmături. Pionierii sovietici montară în numai opt zile primul pod peste Vistula. Din Marea Țară a Socialismului soseau zeci de troleybuse, sute de case demontabile, materiale de construcție.

La chemarea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, oamenii muncii din R. P. Polonă au răspuns cu însuflețire pornind cu dârzenie și cântec pe buze la refacerea capitalei lor dragi. Clocotul muncii pentru refacerea orașului creștea cu fiecare zi, cu fiecare ceas. Brigăzile de tineret au fost în primele rânduri ale constructorilor, au înscris minunate pagini de eroism în muncă. Din mijlocul lor s'au ridicat oameni asemeni Eroului Muncii Socialiste tânăra zidăriță Stanislava Sarlinskaia.

Un oraș demn de epoca construirii Socialismului

S'au scurs 9 ani dela zilele neuitatului ianuarie 1945. Planurile de reconstruire a Varșoviei au fost și sunt transpuse în viață. Orașul numără acum peste 1300 de șantiere — fiind el însuși un uriaș șantier. Au fost construite minunate cartiere de locuințe muncitorești, au fost puse în funcțiune uzine și fabrici, s'au înălțat edificii culturale monumentale. Cartierul Staro Miasto — vestit prin clădiri de o deosebită valoare istorică — este refăcut cu trudă și migală, redându-se poporului polonez una din comorile cele mai de preț ale artei sale naționale.

Grija față de om, legea supremă a regimului democrat-popular, călăuzește întreaga operă de reconstrucție a Capitalei Poloniei noi. O amploare deosebită o au construcțiile de locuințe în partea nordică a Varșoviei s'au ridicat cartierele Muranow, Nowe Miasto și Staro Miasto, în partea centrală — Mirow, iar în partea sudică, cartierul Marszal Kowska. In total, din 1945 și până în prezent, au fost construite în Varșovia aproape 300.000 camere de locuit, iar până în 1955 se vor construi încă 100.000.

Una din noile clădiri construite în centrul Varșoviei

Industria Varșoviei, distrusă în proporție de 90 la sută de către cotropitorii hitleriști, este reconstruită și se dezvoltă într'un ritm neasemuit. In cartierele Seuzewice, Vola, Kaminek, Zeran și altele, s'au construit puternice unități industriale. De pe acum, volumul unor construcții industriale a trecut de 5.000.000 metri cubi, făcând din Varșovia un puternic centru industrial al Poloniei.

Viața culturală a Varșoviei cunoaște și ea o puternică înflorire. Străbătând galeriile Muzeului Național, recent refăcut, vizitatorul admiră una din cele mai mari colecții de artă gotică din Europa. In capitala Poloniei funcționează astăzi 18 teatre. Pe băncile școlilor și facultăților varșoviene, peste 100.000 de tineri polonezi se pregătesc pentru a sluji construcția socialistă a patriei.

Minunată, impunătoare se înalță deasupra tuturor construcțiilor Varșoviei, silueta Palatului de Știință și Cultură „I. V. Stalin", darul oferit poporului polonez de către popoarele sovietice. Gigantica construcție, care va adăposti numeroase instituții științifice și culturale, în frunte cu Academia de Științe a R.P. Polone, se ridică văzând cu ochii, sub mâinile vrednicilor constructori sovietici. In timpul nopții, farul de pe cel mai înalt vârf al construcției, la 227 metri deasupra pământului, luminează până departe, dincolo de hotarele străvechii capitale.

Pe drept cuvânt, polonezii au numit acest măreț edificiu „Simbolul frăției și al prieteniei cu marele popor sovietic".

★

Un minunat drum de lupte și victorii au străbătut varșovienii din zilele eliberării și până în prezent. Locuitorii Varșoviei, ca și toți patrioții polonezi, știu bine că viața nouă a poporului lor se datorează eliberării de către Armata Sovietică și ajutorului internaționalist pe care Uniunea Sovietică îl acordă în permanență Poloniei democrat-populare.

Varșovia nouă se dezvoltă ca un oraș al epocii mărețe de construire a socialismului. In eforturile eroice de reconstrucție și dezvoltare a capitalei Poloniei își găsește expresia dragostea de muncă, dragostea de pace a poporului polonez, hotărirea sa de nezdruncinat de a păși mai departe, sub steagul de luptă al partidului, pe calea luminoasă a socialismului.

MARIUS POP

Prin unele magazine şi restaurante din Capitală

Ei învaţă din experienţa vânzătorilor comsomolişti

In legătură cu felul în care este deservit publicul consumator, în magazine şi restaurante, ziarul nostru a întreprins un raid.

Publicăm mai jos unele din aspectele surprinse ce pot constitui exemple de urmat şi altele, ce arată atitudinea învechită a unor vânzători, atitudine ce trebue să dispară din unităţile comerţului de stat.

La acest raid, au participat reporterii noştri: VICTOR CONSTANTINESCU şi ION STOICESCU.

Cine nu cunoaşte magazinul de Stat „Bucureşti" de pe Lipscani? Cine nu-i cunoaşte forfota obişnuită? De încerci de unul singur să numeri la intrare pe cumpărători suferi o mică decepţie: eşti cam slab în aritmetică. Pe uşile larg deschise intră deodată câte 3—4 cumpărători şi şuvoiul fiind uneori neîntrerupt, mai poftim de numără-i. De s'ar aduna la un loc toate bonurile de plată emise într'o singură zi s'ar găsi cifre de sute (ceeace reprezintă numărul cumpărătorilor). Lucrurile sunt clare: în magazin vin zilnic foarte mulţi cumpărători şi atunci nu te munceşti să-i numeri, ci să-i serveşti la timp şi pe plac.

Când am intrat în magazin pe lângă noi a trecut repede un tânăr care apoi s'a oprit lângă un raion cu tricotaje.

— Tovarăşe, unde găsesc mănuşi?

De notat, pentru a nu cădea vreo vină asupra direcţiunii, că lângă scara principală există indicatoare ca acestea: „Etaj. I galanterie bărbătească... Etaj II pânzeturi" etc. Dar ce să-i faci? aşa este cumpărătorul, întreabă. Vânzătoarea, care tocmai complecta un bon a ridicat ochii şi i-a răspuns repede:

— La galanterie bărbaţi etaj I şi, ca să fie sigură că informaţia îi e complect folositoare: de damă găseşti aici la parter, la raionul din dreapta.

Dar tinerii dela parter pot să-ţi dea şi altfel de informaţii.

Unde-l găsim pe tovarăşul secretar al comitetului organizaţiei de bază UTM?

— Pe tovarăşul Tudor? Il găsiţi la etajul II la raionul pânzeturi.

L-am găsit uşor pe tovarăşul Tudor, căci ajungând la raionul de pânzeturi ne-am îndreptat spre tânărul care servea cu repeziciune pe cumpărătorii din faţa tejghelei.

Mai târziu, când sosind ora de închidere, magazinul s'a golit de cumpărători, la sediul organizaţiei i-am cunoscut şi pe ceilalţi membri ai comitetului U.T.M.

Tovarăşul Tudor, secretarul, ne-a prezentat apoi şi pe utemista Naciu Elisabeta.

— Responsabila brigăzii nr. 6 dela raionul cu articole de galanterie bărbătească. Nu face parte din comitet dar problema pe care vrem s'o discutăm o interesează în mod direct.

Ne-a mai informat că scurta consfătuire a comitetului, la care tocmai nimerisem, era destinată citirii unui articol de ziar apărut în presa noastră, tradus din ziarul tineretului sovietic „Comsomolscaia Pravda".

— Pentru buna deservire a cumpărătorilor noi am iniţiat unele acţiuni, a explicat mai departe tovarăşul Tudor. Dar citind articolul „Cum deservim pe cumpărătorii sovietici" scris de Valentina Colesova secretar al comitetului de comsomol dintr'un magazin universal din Moscova, cred că vom aduce lucruri noi în munca noastră.

Din discuţii comune am aflat despre pasul care s'a făcut spre o mai bună deservire a cumpărătorilor.

Toţi cumpărătorii care vizitează magazinul trec întâi pe la parter. Din această pricină aici sunt cele mai multe întrebări, cele mai multe discuţii. O altă pricină a afluenţei de cumpărători la parter este şi faptul că aici se află cele mai multe raioane.

Este o zicală veche: Ziua bună de dimineaţă se cunoaşte!.. care aici se potriveşte cam aşa: dacă cumpărătorul nu este mulţumit dela început când intră în magazin apoi îl faci să-i piară pofta de cumpărături la magazinul de Stat „Bucureşti". Comitetul UTM a sporit numărul brigăzilor de bună deservire dela parter, iar cu sfatul organizaţiei de partid, a creiat apoi „Parterul tineretului". Obiectivele acestei formaţiuni de muncă: „bună deservire, atitudine cât mai corectă şi îndrumarea cumpărătorilor către raioanele ale căror mărfuri le doresc". De atunci lucrurile au început să meargă şi mai bine. Scena cu tânărul grăbit, surprinsă de noi, oglindeşte acest fapt.

— Dar nu înseamnă că am făcut totul, a întrerupt discuţia organizatorul din comitet, Kaner Aurel.

A despăturit apoi tăetura de ziar şi a început să citească articolul Valentinei Colesova.

Discuţia pe marginea articolului a fost foarte interesantă.

— Sunt o seamă de vânzători care au o atitudine urâtă faţă de cumpărători, a început discuţia Ştefănescu Petruţa, dar noi n'am discutat despre niciunul din ei în şedinţele de comitet. Dacă am discuta cu Pruteanu Ecaterina în cadrul comitetului, cred că şi-ar îndrepta purtările datorită cărora un cumpărător nu trece niciodată de două ori pe la raionul ei.

— Discutarea într'un colectiv dă roade. Elena Constantin din brigada dela galanterie de damă — a întărit Iacob Maria membră în comitet — este acum o bună vânzătoare tocmai datorită faptului că a fost criticată de toate tinerele din brigadă.

Şi tot aşa a continuat citirea articolului şi discuţiile. Când organizatorul citea despre o nouă problemă, ceilalţi discutau dacă la ei există aceeaş situaţie şi dacă măsurile luate de comsomolişti n'ar putea fi luate şi de ei.

— Uite, au organizat o consfătuire de experienţă a vânzătorilor tineri la care au invitat un vârstnic dintre vânzătorii fruntaşi. Aşa ceva putem face şi noi.

— Comsomoliştii au sesizat conducerii unele nereguli. Aşa ceva am făcut şi noi. Vă aduceţi aminte că odată la raionul de pânzeturi, noi vânzătorii, ne-am oprit din lucru până când casiera a reuşit să încaseze marele număr de bonuri emise. Era foarte neplăcut să stai să priveşti la cumpărătorii care-ţi cer pânză şi să le spui: „Mai aşteptaţi până se termină aglomeraţia dela cassă, căci acum tot nu puteţi achita costul mărfii". Am sesizat direcţiunea şi de atunci în zilele când avem mulţi cumpărători, ni se repartizează două casiere.

— Iar când s'a citit despre raidul comsomoliştilor, discuţia a devenit şi mai aprinsă.

— Este drept că avem „Parterul tineretului", că în condica de reclamaţii şi sugestii de acolo, cumpărătorii scriu lucruri de laudă la adresa tinerilor noştri. Pe Alistar Ana, un lăcătuş dela „21 Decembrie" a lăudat-o pe o pagină întreagă. Dar la etaj mai sunt încă mulţi vânzători tineri care au atitudini urâte. Şi chiar şi la parter mai există din aceştia. Pruteanu Ecaterina lucrează doar acolo. Cu toate acestea, postul utemist de control încă nu-şi trăieşte viaţa. Pentru o bună instruire a membrilor postului utemist de control avem nevoie de sprijinul activiştilor comitetului raional U.T.M. De 3—4 ori a fost anunţat de acesta raionul şi tot de atâtea ori s'a promis că va veni cineva să instruiască membrii postului. Dar nu s'au ţinut de cuvânt şi din pricina asta, postul utemist nu şi-a început activitatea.

Aici am pus şi noi o întrebare.

— Tovarăşe Tudor, ştii care activist trebuia să vină?

— Tovarăşul Dobre Ştefan, instructor al comitetului raional U.M.T. „Tudor Vladimirescu", repartizat pentru organizaţia noastră.

Mai apoi s'a citit din articol, despre o comsomolistă, care este cea mai bună vânzătoare a magazinului.

— Şi noi — a adus vorba responsabila brigăzii dela galanterie bărbaţi — avem în brigadă o Liusea. Să vă spun cum munceşte Abramovici Lola şi să vedeţi dacă nu-i aşa. Cele mai frumoase vitrine ea le aranjează. Un cumpărător care cumpără o cămaşă dela vitrina Lolei, nu se poate să nu facă bon şi pentru o cravată sau o pereche de mănuşi. Fetele mai noi în brigadă primesc ajutorul ei, când au lângă vitrină un număr mai mare de cumpărători. Şi, la fel ca şi Liusea, Lola nu uită niciodată înainte de a-i înmâna recipisa de plată cumpărătorului care a ales o cămaşe sau o cravată, să-i spună cu căldură: „S'o purtaţi sănătos!"

Şi Naciu Elisabeta continuă să vorbească despre brigada ei.

— Vaida Ana avea un obicei: nu prea lăsa pe cumpărător să-şi aleagă obiectul după gust. Numai că o auzeai: „Tovarăşe, ai văzut până acum 3 cămăşi. Hai spune, pe care o compari că nu pot sta numai după dumneata". Cuvintele, tonul şi uitătura convingeau, în ghilimele, pe cumpărător, care pleca acasă cu un obiect care poate nu l-ar fi dorit. Dar acum nu mai este aşa, s'a schimbat. Am criticat-o într'o consfătuire de brigadă, iar Lola a stat multe zile pe lângă ea. In brigada noastră pe baza unui plan, fiecare fată răspunde de câte o sarcină precisă. De pildă, de aranjarea tejghelelor, de curăţenie, de evidenţa bonurilor etc. Şi tot pentru buna deservire a cumpărătorilor, înainte de a ne duce la magazie pentru aprovizionare, ne consultăm toate, cu privire la mărfurile care sunt cerute mai mult.

— Dar despre calitatea mărfurilor? — am întrebat noi.

— Aici am ascultat obiecţiile cumpărătorilor şi apoi am sesizat conducerea. Aşa s'a făcut că numai primim aici-o cămaşă de o culoare şi cu guler de altă culoare.

Tot în legătură cu calitatea mărfurilor am aflat ceva asemănător şi dela tovarăşul Kaner. Vânzătorii dela raionul de pânzeturi au sesizat conducerii magazinului, că adesea cumpărătorii resping olandina produsă de fabrica „Constantin Ivănuş" şi preferă produsul uzinelor Textile Timişoara spunând: „Dă-mi te rog olandină de Timişoara!" Sesizarea a avut urmări bune.

Am mai fi stat în mijlocul acestor utemişti dela magazinul de Stat „Bucureşti" şi am fi aflat, cu siguranţă, încă multe lucruri pozitive. Dar discuţia noastră era despre buna deservire a cumpărătorilor şi acum, când mai era puţin timp până la ora 16,00, ora când se deschide magazinul, nu mai puteam să-l reţinem dela pregătirile necesare unei bune deserviri.

Despre servilism, cinste şi altele

Ne-a părut nespus de rău, că în seara aceea la magazinul Alimentar nr. 6 din strada Schitu Măgureanu n'a fost şi o echipă de cineaşti. Ar fi putut să prindă cu aparatul — aspecte din munca tovarăşului Roşianu, un om „excepţional" şi responsabilul acestui magazin. E excepţional prin calităţile sale şi responsabil de magazin, numit de O.C.L.-ul raional.

Aceste două titulaturi şi le scoate mereu în evidenţă, făcând ca munca sa să fie cu adevărat demnă de filmat şi apoi (o sugestie a noastră) de proiectat în faţa conducerii O.C.L.-ului. Poate că numai aşa tovarăşii dela O.C.L., vor aprecia şi ei calităţile tovarăşului Roşianu şi vor lua măsuri.

Şi acum iată ce ar fi putut să înregistreze echipa de cineaşti. La raionul de mezeluri erau mai mulţi cumpărători ca la celelalte raioane. Roşianu şedea în dosul tejghelei şi elibera bonuri. Nu se prea grăbea căci „graba strică treaba", iar el doar e om cu calităţi. După ce elibera un bon întreba: „Cine urmează?" Apoi, ridica ochii spre cumpărători şi din când în când, mai întreba: „Cu ce să te servesc duduiţă?" Iar dacă „întâmplător" se auzeau proteste: „Păi noi suntem înainte...", Roşianu cu mult calm (una din calităţi) punea capăt discuţiei. Spunea clar şi răspicat: „Dacă vorbiţi toţi, eu nu mai dau bonuri!" In acest timp în uşa magazinului a apărut un om într'o haină de piele. O scurtă privire între Roşianu şi acest om care rămâne apoi nemişcat lângă cassă. O calitate a lui Roşianu: l-a hipnotizat pe cel care venise! După aceasta Roşianu dispare sub tejghea [illegible] cu aceasta bonul şi grav, majestos chiar, părăseşte tejgheaua. Sub braţ ferită de privirile indiscrete ale curioşilor cumpărători, poartă o pungă. Lasă punga pe tejgheaua de lângă cassa de care şedea rezemat omul în haina de piele şi se duce să inspecteze vânzarea la celelalte raioane. Avea tot dreptul s'o facă, este doar „responsabil". Trec câteva minute şi punga dispare în servieta omului în haina de piele după care întinde casierului, pe deasupra cumpărătorilor ce aşteptau la rând, bonul găsit lângă pungă. Se aude pe ton mieros un: „Ah dumneavoastră!" şi un puternic „salve". Roşianu, trecând din nou pe lângă cassă întinde surâzând mâna, omului în haină de piele ce tocmai se pregătea să plece.

Mai târziu doi tineri, martori ca şi noi la aceste scene i-au pus câteva întrebări tovarăşului Roşianu.

— Ce părere ai despre servilism, favoritism şi despre cinste?

— Intr'un magazin de stat pot exista numai vânzători cinstiţi, ce deservesc în cele mai bune condiţiuni şi deopotrivă pe toţi cumpărătorii.

Cei doi tineri s'au arătat şi mai curioşi.

— Dar dece l-ai servit înaintea celorlalţi cumpărători pe omul în haină de piele?

Roşianu înghiţi în sec şi abia după zeci de secunde îngână:

— Mi-a fost milă, l-am văzut aşteptând prea mult. Şi e client vechi al magazinului.

După aceasta noi am plecat şi credem că — dacă ar fi existat — şi echipa de cineaşti s'ar fi oprit din filmat deoarece scenele prinse până acum ar fi fost suficiente pentru a determina conducerea O.C.L.-ului să treacă la acţiune.

La magazinul „Confecţia" de pe Calea Victoriei din Capitală, la raionul confecţii de damă, se vând raglane, taioare etc., complect şifonate. Aceasta, deşi la etaj magazinul are un atelier pentru confecţii şi deci, şi maşini electrice pentru călcat.

— Asta-i marfa, ce să vă fac? Călcaţi-l şi Dvs. acasă!

Lipsă de spirit gospodăresc

Plecând dela responsabilul magazinului Alimentar nr. 6 am făcut cunoştinţă cu tovarăşul Dumitru Ion un alt responsabil, dar la berăria „Bulevard" de pe b-dul 6 Martie. Ce-i drept, tovarăşul Dumitru, nu are „calităţile" tovarăşului Roşianu. Dar nepăsare faţă de publicul consumator tot are. Şi nepăsarea lui, o boală molipsitoare, s'a întins şi la personalul berăriei; în special la unii ospătari. Iată despre ce e vorba: pardoseala de mozaic a localului era plină cu apă şi noroi, intrarea neavând un grătar de fier. In afara noroiului, pe pardoseală, domneau şi dopurile de metal dela sticlele de bere. Mai toate feţele de mese erau „geografice". Pe suprafeţele lor cenuşii, resturile de mâncare desenaseră adevărate continente. Iar deasupra feţelor de mese, se aflau geamurile unse cu grăsimea tuturor mâncărurilor servite. Vinovaţi de această proastă gospodărire: responsabilul berăriei şi ospătarii, care fiecare la raionul lor, răspund de curăţenie.

— Dece nu puneţi rumeguş pe pardoseală — l-am întrebat noi pe tovarăşul Dumitru, responsabilul. Ceva mai jos de berărie, la restaurantul „Constructorul" pardoseala este întreţinută curat cu rumeguş, iar feţele de mese sunt albe.

— Hm!, de unde să iau rumeguş? Cât despre feţele de mese, ele nu pot fi schimbate chiar... aşa de des.

— Sau cel puţin un grătar de fier la intrare — am încercat să-i sugerăm noi.

— Dar ce credeţi tovarăşi că eu sunt patron aici? „E adevărat tovarăşe Dumitru, dumneata nu eşti patronul berăriei dar tocmai deaceea trebue să ai o atitudine atentă faţă de deservirea publicului consumator, tocmai deaceea tovarăşii ospătari ar trebui să se intereseze mai mult de curăţenia localului". Aceste cuvinte cu siguranţă că le-ar fi spus orice consumator care ar fi auzit răspunsurile date de tovarăşul Dumitru. Rămâne de constatat în ce măsură aceste cuvinte vor determina o schimbare în atitudinea responsabilului berăriei „Bulevard".

Scrisori dintr'un S. M. T.

Am prelungit viaţa maşinii

Eram la începutul campaniei agricole din anul trecut. Viscolul încetase. Şfichiurile crivăţului nu-ţi mai biciuiau obrajii. Intr'o asemenea zi, de faţă cu Ciurea Ioan, responsabilul meu de brigadă, mi s'a încredinţat de către şeful mecanic, tractorul tip K.D. 35, plugul, semănătorile şi diferite maşini cuplate. M'am simţit atunci nespus de emoţionat. M'am gândit câtă răspundere trebue să am faţă de buna lor păstrare şi folosire. Sunt doar bunuri de preţ ale întregului popor, menite să contribue la îndestularea vieţii oamenilor muncii.

Încă din primele zile de muncă m'am călăuzit după sfaturile tovarăşului inginer agronom şi ale tovarăşilor din secţia politică: „Succesele în campaniile agricole — spuneau ei — depind de folosirea justă a maşinilor şi de îngrijirea lor atentă".

De cum se făcea ziuă mă şi apucam să cercetez care este starea tractorului şi a agregatelor. Nu-mi plăcea să le văd murdare sau nereglate. Pentru a le feri de uzări premature şi avarii le ştergeam bine de noroi şi praf, strângeam şuruburile. La tractor, controlam şi complectam uleiul în baia motorului şi în celelalte corpuri, inclusiv cutia de viteze şi carterul grupului conic. In timpul lucrului controlam cu atenţie presiunea combustibilului, temperatura uleiului, ambreiajul, dispozitivele de schimb, dacă nu se scurge apa, uleiul, şi aşa mai departe, pentru a preîntâmpina opririle în brazdă. Curăţirea, amenajarea şi fixarea agregatelor, folosirea lor ţinând seamă de sol şi tracţiune, era deasemeni o grije de căpetenie a mea, atât în afara cât şi în timpul lucrului.

Periodic, după 100 ore de lucru, executam o îngrijire generală, complexă. Desigur, este o muncă migăloasă, cere mare atenţie şi pricepere, dar e strict necesară. Numai astfel am izbutit să folosesc raţional forţa de lucru a tractorului şi agregatelor. Ca urmare, în cele 3 campanii am realizat o productivitate de 105,75 la sută, iar indicii de producţie i-am depăşit cu 1,60 la sută. Tot ca rezultat al îngrijirii şi folosirii în mod chibzuit a utilajului încredinţat am reuşit să scutesc tractorul de o reparaţie curentă prelungindu-i timpul de funcţionare, corespunzător efectuării în plus a 350 hantri şi economisind printre alte piese, segmenţi, cilindri, garnituri etc. Prelungirea vieţii maşinii mi-a dat posibilitatea să consolidez succesul brigăzii a IV-a, în care lucram, câştigând întrecerea socialistă. Deasemeni, aceasta m'a ajutat să efectuez la timp şi în bune condiţii lucrările pe tarlalele gospodăriei colective „Hristo Botev" din Ciocârlia de Sus, raionul Negru Vodă-Constanţa. Ca rezultat, gospodăria s'a situat printre primele pe raion în toate cele 3 campanii, sporind recoltele. Numai la grâu ea a obţinut o producţie de 2000 kg. la hectar, pe când în gospodăriile individuale, unde lucrul nu s'a făcut cu tractorul, media producţiei de grâu a ajuns deabia la 1200 kg.

Paralel cu aceasta, nivelul meu de trai a crescut simţitor. Salariul meu s'a mărit. In primăvară, numai într'o lună, am câştigat 1200 lei. In vară, pe luna iulie am câştigat 1400 lei. Iar în octombrie 1000 lei. Peste salariu am primit şi un premiu de 1.300 lei şi 350 kg. grâu, reprezentând numai 50 la sută din cantitatea totala de cereale care trebue să o primesc.

Acum suntem în toiul reparaţiilor. Tractorul meu, deşi ar fi putut funcţiona şi pe mai departe cu mici reparaţii, totuşi, conform normelor tehnice, datorită depăşirii hantrajului a fost trimis în reparaţie capitală. Sunt mulţumit că mi-am îndeplinit cu el sarcinile încredinţate.

Cât de preţioasă este îngrijirea pieselor pentru funcţionarea din plin a tractorului şi prelungirea vieţii lui, cred că tovarăşii tractorişti ştiu prea bine. Deaceea sfătuesc pe toţi tovarăşii mei de muncă să acorde o deosebită importanţă respectării cu stricteţe a regulilor îngrijirilor tehnice zilnice şi periodice a maşinilor agricole, iar în campania de reparaţii să dea toată atenţia calităţii acestora. In ceeace mă priveşte, până în prezent, împreună cu brigada mea, am reuşit să repar 3 tractoare. Sper ca şi de data aceasta să câştigăm întrecerea, atât în ceeace priveşte calitatea reparaţiilor, cât şi efectuarea lor la timp.

GRECU CONSTANTIN
tractorist din brigada a IV-a
dela S.M.T. Cobadin
regiunea Constanţa

„Mici neatenţii" — urmări grave

Se miră unii tractorişti din S.M.T. Cobadin, dece au rămas codaşi în campaniile agricole. Vă rog să mă credeţi însă că niciodată un om nu rămâne în urmă la noi întâmplător. Ce-i drept, în timpul desprimăvărării, când ploile se ţineau lanţ, în toiul verii, când soarele dogorea, sau în toamnă, când vântul sufla puternic, erau şi ei cu tractoarele pe câmp. Dar ce folos? O zicătoare din popor spune: „Dacă munceşti fără cap, e vai de picioare". Şi într'adevăr, aşa este. Au muncit ei cu atenţie? Au chibzuit cum şi în ce chip ar putea folosi la maximum tractorul şi agregatele pentru îndeplinirea normativelor?

Mă îndoiesc, şi să vedeţi dece:

Am în brigada mea pe tânărul Bidoaie Dumitru, care se numără printre cei codaşi. Este o pată pentru brigada noastră, dar asta e realitatea.

Ca fiecare tractorist, Bidoaie a primit în bună stare de funcţionare şi tractorul şi batoza şi alte agregate. I-am explicat nu odată, ci de zece ori, care sunt sarcinile şi atribuţiile tractoristului, cum se fac îngrijirile tehnice zilnice şi periodice, cum se folosesc agregatele, etc. Dar se vede treaba că era distrat în timpul acela, ca de obicei, căci sfaturile mele şi ale celorlalţi tovarăşi pe o ureche i-au intrat şi pe cealaltă i-au ieşit.

Altfel nu-mi pot explica dece în repetate rânduri, noi, tovarăşii săi, l-am găsit în mijlocul tarlalei frământându-se: „Ce mă fac? Iar a stat! Cu ce mai sunt eu şi de data asta vinovat?"

Când colo, ce credeţi? Ori rezervoarele şi filtrele nu fuseseră spălate, ori nu fusese gresat ambreiajul sau fuzeta osiei din faţă, ori motorul fusese alimentat cu motorină nelimpezită şi nefiltrată. Din cauza unor „mici neatenţii" tractorul stătea ore întregi fără să lucreze, ba mai mult, piesele se uzau înainte de timpul de funcţionare prevăzut. Mi-aduc aminte cum la tractorul tovarăşului Bidoaie s'a făcut o reparaţie neprevăzută în timpul lucrului, în urma unei asemenea neatenţii. Tractoriştii îl întrebau: „Ce te plimbi cu mâinile în şold, parcă ai fi un paşă? Ţi-ai îngrijit cum scrie la carte tractorul?"

Dar ţi-ai găsit cine să-l priceapă. Dumitru Bidoaie le întorcea spatele.

Şi bietul tractor, cu praf şi noroi pe el, negresat cu atenţie, nealimentat cum se cuvenea, sau supraforţat din cauza agregatelor necurăţate şi prost reglate, a rămas într'o bună zi pe brazdă. Cilindri, pistoane, segmenţi şi alte piese de preţ cu care s'ar fi putut efectua peste 250 hantri „au încetat din viaţă".

Tot din „mici neatenţii", tractoristul nostru nu a ştiut în vară să-şi amenajeze batoza. Deaceea, în loc să treere cum era normal 13.000 kg. zilnic, treera abia 7—8.000 kg., şi în plus se mai risipeau şi boabe de grâu în paie sau pleavă, deoarece nu controla cum funcţionează valul sau ciurul.

In toamnă, „micile neatenţii" i-au pricinuit din nou mari greutăţi. Bunăoară, uitând să ungă bucşele roţilor şi nestrângând bine şuruburile, s'a pomenit la un moment dat că bucşele s'au uzat înainte cu o săptămână. Aşa a rămas fără şuruburi la plug şi culmea, chiar fără un fier de plug.

Iată unde duc în mod practic „micile neatenţii":

Din cei 439 hantri planificaţi anual, tovarăşul nostru a realizat abia 152 hantri. Indicii de producţie şi productivitatea muncii n'au putut creşte, iar despre economii de piese sau combustibil nici nu poate fi vorba. Nu întâmplător, tovarăşul Bidoaie câştigă mai puţin decât ceilalţi tractorişti. După faptă şi răsplată. Sunt tractorişti care în luna octombrie au luat peste 1000 lei, pe când salariul lui a ajuns doar la 390 lei.

Tovarăşul Bidoaie şi alţi câţiva tractorişti ce merg pe urmele lui, au capacitate de muncă. In campania de reparaţii, ei şi-au lichidat unele metehne vechi. Tovarăşii trebue însă să lupte cu perseverenţă pentru a-şi lichida lipsurile, să acorde mai mare atenţie sfaturilor tovarăşilor mai experimentaţi, să-şi îmbogăţească cunoştinţele profesionale şi să înţeleagă că de buna îngrijire şi folosire a utilajului agricol depinde succesul în campaniile agricole, perspectiva de a deveni fruntaşi.

BECU VASILE
responsabilul brigăzii a VI-a
dela S.M.T. Cobadin
regiunea Constanţa

Insemnări din caetul unei grupe studenţeşti

Priveam caetul din faţa mea şi gândurile mi se întorceau cu îndărătnicie la cei câţiva studenţi pe care cu câteva zile în urmă îi cunoscusem.

Aceeaşi viaţă bogată, interesantă, aceleaşi visuri şi frământări îndrăsneţe, tinereşti. Imi stăruia în minte mai ales figura secretarului — un tânăr înalt, blond, care emoţionat îmi spusese: „Să-ţi vorbesc despre fruntaşii noştri la învăţătură nu-mi vine deloc uşor; ar însemna de fapt să-ţi vorbesc despre toţi".

Aşa mi-a făcut Răican Gheorghe secretarul organizaţiei U.T.M. din anul II, cunoştinţă cu studenţii grupei 1401 dela Facultatea Agrotehnică din Bucureşti. Oameni noi, preocupaţi de probleme din ce în ce mai interesante, mai îndrăzneţe. Studentul care-mi povestea mi-a vorbit cu însufleţire despre mulţi dintre colegii lui, despre succesele muncii lor. Dela el am cunoscut pe cel mai bun student al grupei, Popa Andrei, din a cărui muncă perseverentă studenţii învaţă în fiecare zi.

Popa Andrei studiază din timp fiecare materie, astfel că pentru el colocviile şi examenele nu sunt un motiv de nelinişte. Am mai făcut cunoştinţă apoi cu caetele de conspecte şi planşele tovarăşului Barbu Gheorghe, responsabilul profesional al grupei, cu pasiunea pentru Biochimie a tovarăşei Laza Teofila şi cu succesele la învăţătură ale tovarăşului Pădureanu Marian. Ce băiat! de când este în Facultate nu are nici o absenţă şi nici o întârziere la cursuri.

Am deschis caetul la întâmplare.

5 Octombrie. Azi am avut seminar la Pedologie cu tovarăşul asistent Canarache. Deşi, este o materie nouă şi grea au obţinut „foarte bine" studenţii: Călin, Popa, Răican, Milea, Laza, Frânculescu. Desigur că ei vor fi printre primii şi la colocvii.

16 Octombrie. La seminarul de marxism-leninism, David a răspuns astăzi mai bine ca niciodată. Tovarăşul asistent Topliceanu l-a evidenţiat în faţa grupei lăudându-i conspectele bine întocmite. „E uimitor ce mult te poate ajuta colectivul" scrisese cineva mai departe.

28 Octombrie! Azi a fost vreme frumoasă. Am venit mai devreme ca de obicei la facultate deoarece am avut consfătuire de grupă. Apoi am avut seminar la Chimie. Pădureanu Marian a răspuns foarte bine; în răspunsurile lui clare, precise a răsunat cald parcă, glasul colectivului nostru care l-a ajutat. Mâine seară avem reuniune la cămin.

Răsfoind mai departe caetul, am dat de o filă albă îndoită. Intr'un chenar frumos scria: „Se apropie colocviile".

26 Noembrie. După lucrările practice dela Mecanizarea agriculturii am ţinut consfătuirea de grupă pentru fixarea lor. Fiecare dintre noi s'a gândit bine mai dinainte, ce colocviu şi când să-l propună, cum să ţină seamă de interesele întregii grupe. Călin a propus colocviul la Fiziologia plantelor. El a mai propus deasemeni ca ultim colocviu pe cel dela Pedologie; pe 23 Decembrie. E cel mai greu. Tovarăşul Răican care a condus şedinţa l-a propus pe cel dela „Mecanizarea agriculturii".

28 Noembrie. Ne apropiem de colocvii!

Azi am fost cu toţii la Institutul de cercetări agronomice în cadrul pregătirii colocviului de Pedologie — am văzut sol din diferite regiuni ale ţării, hărţi cu fertilitatea lui, apoi a rulat filmul documentar „Asolamentele cu ierburi perene — mijloc de refacere a structurii solului". Intorşi la facultate am fixat împreună cu tovarăşii asistenţi recapitularea materiei, revederea amănunţită a unor capitole.

Impreună cu tovarăşul asistent Florescu şi Dan Alex. dela Mecanizarea agriculturii ne-am propus să repetăm îndeosebi capitolul „Maşini de recoltat cereale", iar la Pedologie capitolul: „Alterarea chimică a rocilor".

Nicolau şi-a luat angajamentul să se pregătească bine pentru colocvii. In curând el va fi primit în U. T. M. Nu ştie când dar un gând îl frământă din zi în zi mai mult. Poate rezultatele dela colocvii şi examene îi vor grăbi primirea în U.T.M.

Intorceam nerăbdătoare filă după filă. Fiecare îmi aducea ceva nou, mă făcea să cunosc mai îndeaproape viaţa grupei, pe fiecare student şi rezultatele obţinute de ei.

7 Decembrie. Victorie! (subliniat cu trei linii). Am avut primul colocviu la Mecanizarea agriculturii. Totul a mers bine şi asistentul nostru a rămas foarte mulţumit. Deşi cunoşteam bine materia, am avut nişte emoţii... mă gândeam: dacă totuşi am să mă încurc, ce vor spune ceilalţi colegi, ce va zice grupa? Pe sală l-am rugat pe Popa să-mi mai pună şi el întrebări, poate s'o ivi vreo problemă necunoscută — dar am ştiut. Cu mine în serie au răspuns şi Cojocaru şi Greta Galici. Intr'adevăr grupa noastră se poate mândri cu asemenea studenţi — notase cineva ca pentru el pe un colţ al caietului. Eram curioasă să ştiu cine a scris acele rânduri — E. Milea „electricianul" nostru îmi explică Răican — vine dela Electromagnetica. Invaţă foarte bine.

4 Ianuarie. Sunt fericit, da! şi-aş vrea ca să-i îmbrăţişez aşa, pe toţi deodată, toată grupa! Ce mândru sunt că mă aflu printre ei. Am avut azi examen la „Fiziologia plantelor". S'a ştiut foarte bine, toţi au răspuns cu însufleţire şi siguranţă la toate întrebările. Ce bine ca am revăzut din timp materia, lucrările practice.

Calin a răspuns şi azi ca şi în alte dăţi la seminarii calm, liniştit.

Studiul temeinic în bibliotecă la cămin a adus după sine roade bune.

După examen am fost cu toţii şi am văzut la cinematograf „Magazin de Stat".

Aseară, la cămin, în bibliotecă a fost foarte plăcut. Ne-am strâns laolaltă toată grupa şi am început să revizuim notiţele, să revedem materialul bibliografic conspectat. Ne-am complectat notiţele cu cele din Pedologia lui Viliams, la Chimia fizicală din Necrasov apoi am mers la cantină împreună. La întoarcere am râs de Cojocaru Nicolae care muşcând cu poftă dintr'un măr şi-a amintit că la pomicultură luase cândva în anul I „insuficient" — acum avea „foarte bine". Am fost cu toţii foarte fericiţi.

Intr'un târziu am închis cu părere de rău caetul. Afară se întunecase deabinelea. Dar mie parcă nu-mi venea să mă despart de filele dragi. Erau cuvinte, cifre, nume scrise la întâmplare? Nu! Era o frântură din însăşi viaţa acestui colectiv, din frământările sale pentru ca fiecare examen să-l ia cu „foarte bine".

V. MANTA

Tipărirea lucrărilor lui V. I. Lenin

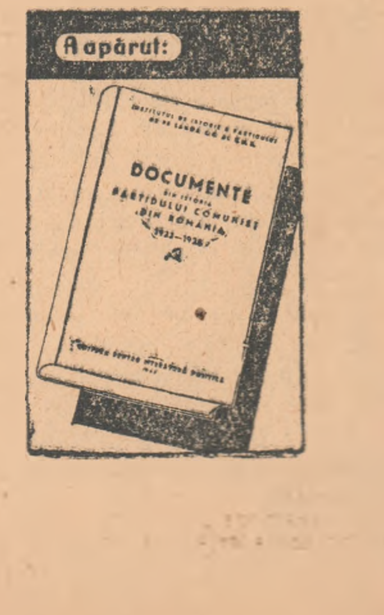
La 21 ianuarie, oamenii muncii din ţara noastră, alături de întreaga omenire progresistă, vor comemora împlinirea a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi făuritorul Statului Sovietic.

In vederea acestei comemorări, Editura pentru Literatura Politică pregăteşte tipărirea de noi lucrări ale marelui geniu al omenirii, nemuritorul Lenin. Astfel se va edita volumul I din Opere alese într'un tiraj de 40.000 de exemplare şi volumul 24 din Operele lui Lenin, într'un tiraj de 100.000 de exemplare. Vor mai apare „Două tactici ale social-democraţiei în revoluţia democratică" într'un tiraj de 40.000 de exemplare, „Articole din anul 1923" într'un tiraj de 40.000 de exemplare şi altele.

Lucrările lui V. I. Lenin au fost publicate în ţara noastră în numeroase ediţii şi în tiraje însemnate. Până acum au apărut volumele 1,2,3,4,5,6 şi 20,21,22,23 din Operele lui V. I. Lenin într'un tiraj de câte 100.000 de exemplare fiecare. Lucrarea lui V. I. Lenin „Despre impozitul în natură" a apărut în patru ediţii, într'un tiraj total de 195.000 de exemplare, „Stângismul, boala copilăriei comunismului", în patru ediţii, într'un tiraj total de 190.000 de exemplare. „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului", în două ediţii, într'un tiraj total de 180.000 de exemplare, „Despre cooperaţie", în două ediţii, într'un tiraj de 170.000 de exemplare. „Ce-i de făcut?", în două ediţii, într'un tiraj de 100.000 de exemplare. „Marea iniţiativă" în două ediţii, într'un tiraj de 200.000 de exemplare.

Tirajul total al lucrărilor lui V. I. Lenin, apărut în prezent în Editura pentru Literatură Politică, este de 3.615.000 de exemplare.

(Agerpres)

300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia

In capitala R.S.S. Ucrainiene — Chiev — se înalţă monumentul lui Bogdan Hmelniţchi, remarcabil om de stat şi comandant de oşti care a condus poporul ucrainian în lupta sa pentru eliberarea de sub jugul străin, pentru reunirea cu marele popor rus.

Pe ei îi leagă o prietenie de nezdruncinat

● Colectivul fabricii de ţesătorie a combinatului de textile „Triohgornaia manufactura F. E. Dzerjinschi" din Moscova este în întrecere cu textiliştii din Cernăuţi. Ţesătoarele şi maiştrii, şefii de schimburi şi de secţii dela „Triohgornaia manufactura" corespondează cu tovarăşii lor ucrainieni, fac schimb de experienţă în muncă, îşi împărtăşesc succesele în lupta pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie şi pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. Cea mai bună ţesătoare a fabricii, comsomolista Lidia Fochina, primeşte adesea scrisori din Cernăuţi dela Polina Ghindina. Fetele s'au împrietenit atât de bine încât scrisorile lor pline de căldură au devenit pentru ambele ţesătoare o necesitate.

Colectivul fabricii „Triohgornaia manufactura" a întâmpinat cu bucurie hotărîrea adoptată de Comitetul Central al P.C.U.S., Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia. Cu prilejul citirii în colectiv a acestei hotărîri, ajutorul de maistru Serioghin a spus printre altele:

— Colaborarea în muncă dintre ruşi şi ucrainieni se intensifică în permanenţă. Această colaborare se manifestă şi în întrecerea colectivului fabricii noastre cu textiliştii din Cernăuţi.

Zeci de muncitori dela noi au trecut la metoda de deservire a mai multor războaie deodată. Noi ajutăm prin toate mijloacele pe prietenii noştri ucrainieni să-şi însuşească această experienţă. Să întărim şi mai mult prietenia noastră!

● Populaţia din Rostov-pe-Don a întâmpinat cu căldură pe artiştii Ansamblului subcarpatic de cântece şi dansuri, precum şi colectivele teatrale din Herson, Sumi, Cernăuţi, care au dat aci reprezentaţii.

Spectacolele teatrului ucrainian de dramă muzicală din Cernăuţi s'au bucurat de mult succes. O deosebită impresie a produs punerea în scenă a povestirii „Pământul" de scriitoarea ucrainiană Olga Cobâlianscaia, piesa „Neînfrânta fată din Poltava" de P. Lubenschi şi altele.

La rândul lor, teatrul de dramă „M. Gorchi" din Rostov şi teatrul de dramă din Novocercassc au dat spectacole la Harcov, Ceroassî, Uman, Jitomir, programele lor cuprinzând opere ale clasicilor ruşi şi ale dramaturgilor sovietici. Nu demult, populaţia staniţelor colhoznice din apropierea Donului a vizionat spectacolele prezentate de teatrul de dramă rus din Voroşilovgrad.

Legătura trainică dintre culturile celor două popoare

Maxim Rilschi
poet - academician

Au trecut 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia. Această dată memorabilă este sărbătorită de popoarele U.R.S.S. ca un eveniment istoric de seamă, ca o mare sărbătoare naţională a popoarelor ucrainian şi rus şi a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice.

In decurs de multe veacuri, poporul ucrainian, ameninţat cu exterminarea, a dus lupte împotriva jugului înrobitorilor străini. Incununarea acestei lupte a întregului popor a fost hotărîrea din 8 (18) ianuarie 1654 a Radei dela Pereiaslav cu privire la reunirea Ucrainei cu Rusia. Acest act măreţ a constituit o puternică manifestare a voinţei poporului ucrainian iubitor de libertate, o expresie a năzuinţei sale fierbinţi spre unirea cu poporul-frate rus, în care el a văzut întotdeauna un apărător şi un aliat de nădejde.

Prietenia frăţească dintre poporul rus şi cel ucrainian s'a manifestat în decursul întregii lor istorii. Poporul ucrainian a înfierat cu ură aprinsă şi cu dispreţ pe josnicii trădători care au încercat să rupă Ucraina de Rusia. Zadarnic a aşteptat sprijinul poporului Mazepa, când a încheiat o înţelegere trădătoare cu cotropitorul suedez Carol al XII-lea: el nu a primit acest sprijin. Atitudinea poporului faţă de trădătorii dispreţuiţi s'a oglindit viu în creaţia populară: în folclorul ucrainian, de pildă, nu se găseşte nicio lucrare în care să existe măcar un singur semn de simpatie faţă de Mazepa. El este zugrăvit pretutindeni ca un trădător, numele lui este însoţit întotdeauna de epitetul „blestemat".

Poporul rus şi cel ucrainian au îndurat împreună asuprirea socială din partea autocraţiei ţariste. Prietenia celor două popoare a crescut şi s'a întărit continuu. Pentru eliberarea lor, ruşii şi ucrainienii au dus o luptă comună împotriva tuturor duşmanilor dinafară, împotriva asupritorilor comuni — feudalii şi burghezia, împotriva ţarismului şi robiei capitaliste.

In anul 1917, când clasa muncitoare rusă, în alianţă cu ţărănimea săracă a răsturnat ţarismul şi a înălţat steagul Puterii Sovietelor, exemplul său a fost urmat de oamenii muncii din Ucraina. Marele popor rus a dat ajutor frăţesc Ucrainei în lupta sa împotriva intervenţioniştilor străini în anii războiului civil. Impreună, umăr la umăr, aceste popoare au făurit o nouă orânduire, orânduirea socialistă. Impreună cu celelalte popoare ale Uniunii Sovietice ele au respins şi au înfrânt pe cotropitorii fascişti în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. In munca de refacere de după război, poporul rus a acordat un uriaş ajutor moral şi material Ucrainei însângerate şi ruinate. Poporul ucrainian nu va uita aceasta niciodată.

Acum, poporul rus şi cel ucrainian, ca şi celelalte popoare din Ţara Socialismului, sunt cuprinse de patosul nobil al construirii comunismului.

Unitatea culturală a poporului lui Puşchin şi Necrasov, Glinca şi Ceaicovschi, cu poporul lui Şevcenco şi Franco, Lisenco şi Leontovici are rădăcini în adâncul veacurilor. Uriaşă şi binefăcătoare a fost influenţa ştiinţei, literaturii şi artei ruse asupra ştiinţei, literaturii şi artei ucrainiene. Vom aminti numai câteva fapte.

Ivan Cotlearevschi, de numele căruia legăm primii paşi ai literaturii ucrainiene moderne, s'a format la şcoala culturii ruse şi renumita lui „Eneidă" burlescă a fost scrisă sub influenţa nemijlocită a „Eneidei" scriitorului rus Osipov. In concepţiile sociale ale lui Cotlearevschi pot fi descoperite anumite influenţe ale oamenilor înaintaţi ai Rusiei din acea epocă.

O prietenie creatoare l-a legat pe Cotlearevschi de genialul actor rus Şcepchin care a jucat de mai multe ori în piesele lui Cotlearevschi. Trebue să subliniem că autorul „Eneidei" şi al operetei „Natalca Poltavca" — Cotlearevschi a participat activ la răscumpărarea din iobăgie a lui Şcepchin — întemeietorul realismului pe scena rusă.

In decursul întregii sale vieţi, marele nostru Cobzar — aşa a fost supranumit Taras Grigorievici Şevcenco — a fost legat printr'o prietenie sinceră, frăţească cu oamenii de seamă ai culturii ruse. In anul 1857, când, întorcându-se după 10 ani din deportare, el s'a oprit la Nijni-Novgorod, bătrânul Şcepchin a venit să-l vadă pe marele poet ucrainian.

Lui Şcepchin i-a închinat Şevcenco poemul „Neofiţii", în care, în portretele martirilor creştini pot fi recunoscute figurile decembriştilor, — „primii vestitori ruşi ai libertăţii", după cum i-a numit Şevcenco. Marele poet ucrainian a nutrit un adânc respect faţă de A. I. Herţen, pe care îl numea în acelaş jurnal „apostolul nostru, exilatul nostru singuratic". După propria lui expresie, el îl „venera" pe Saltâcov-Şcedrin. Există multe mărturii cu privire la dragostea fierbinte a lui Şevcenco pentru creaţia lui Puşchin şi Lermontov. Este caracteristic faptul că una din poeziile preferate ale lui Şevcenco era poezia lui Puşchin, închinată lui Mickiewicz, „El a trăit printre noi", în care este vorba despre ideia, scumpă lui Şevcenco, a prieteniei între popoare, despre timpurile:

„Când popoarele, uitând discordiile,
Intr'o mare familie se vor uni".

Ultimii ani ai vieţii lui Taras Şevcenco au fost luminaţi de prietenia cu Cernâşevschi. Sub influenţa lui Cernâşevschi şi Dobroliubov s'a cristalizat concepţia revoluţionară despre lume a lui Şevcenco. In perioada aceea, numai marii revoluţionari — democraţi ruşi au explicat just importanţa lui Şevcenco ca poet popular. Amintirii sale i-a închinat Necrasov o emoţionantă poezie.

Marele pictor rus Ilia Repin s'a inspirat în repetate rânduri în creaţia sa din tematica lui Şevcenco; lui îi aparţine unul din cele mai renumite portrete ale poetului. In tabloul lui Repin „Nu l-au aşteptat", în care este înfăţişată întoarcerea unui revoluţionar rus din deportare, se vede şi portretul lui Şevcenco.

Una din ideile de bază ale activităţii lui Ivan Franco a fost ideia prieteniei cu poporul rus, pe care el nu îl identifica niciodată cu guvernul ţarist rus. Franco a fost un neobosit propagandist al literaturii ruse înaintate nu numai în mijlocul societăţii din Ucraina de vest, ci şi în rândul societăţii poloneze. Spre sfârşitul vieţii sale, grav bolnav, Franco continuă să traducă operele lui Puşchin. El a fost unul dintre cei care dincolo de hotarele Rusiei şi-au ridicat glasul plin de mânie împotriva persecutării lui Gorchi de către guvernul ţarist.

Poeta ucrainiană Lesia Ucrainca a cunoscut la perfecţie şi a îndrăgit literatura rusă. Poemele sale dramatice au o strânsă legătură cu „micile tragedii" ale lui Puşchin.

Nu poate fi pusă la îndoială influenţa însemnată exercitată de peredvijnicii*) ruşi, în special de Repin, asupra pictorilor înaintaţi ucrainieni. Sub influenţa peredvijnicilor ruşi s'a închegat la artiştii noştri plastici concepţia democratică despre lume, s'a făurit metoda realistă de înfăţişare a realităţii.

Un fenomen analog cu cel al peredvijnicilor în arta plastică, a fost în muzică activitatea compozitorilor reuniţi în grupul celor cinci. Unuia din membrii de seamă ai acestui grup, lui Rimschi-Corsacov, i s'a adresat ca unui învăţător, întemeietorul muzicii clasice ucrainiene, N. Lisenco pe care Conservatorul din Leipzig, cu concepţia lui mărginită despre muzică şi cu rutina metodelor de predare, nu-l satisfăcuse. Personalitatea artistică a lui Lisenco, dragostea lui nestărmurită pentru cântecul popular s'au dezvoltat sub influenţa lui Rimschi-Corsacov, Borodin şi Mussorgschi. Glinca, Ceaicovschi, Rimschi-Corsacov au fost cei mai preţuiţi tovarăşi ai autorului operei „Taras Bulba" în viaţa sa de creaţie. O vie mărturie a respectului adânc al lui Nicolai Vitalievici Lisenco faţă de Mihail Ivanovici Glinca a fost concertul organizat de Lisenco la Chiev în memoria acestui geniu al muzicii ruse. Unul din primii care au cunoscut opera lui Lisenco „Taras Bulba" a fost Piotr Ilici Ceaicovschi, care după mărturia unor contemporani, l-a îmbrăţişat pe Nicolai Vitalievici şi l-a felicitat pentru opera sa plină de talent.

Teatrul ucrainian a avut şi înainte de revoluţie legături strânse cu teatrele înaintate ruse.

Vorbind de timpul de dinainte de revoluţie, nu se poate să nu amintim de o minunată pagină din viaţa lui Mihail Coţiubinschi — prietenia rodnică dintre el şi Alexei Maximovici Gorchi. A. M. Gorchi a închinat amintirii prietenului său ucrainian, pagini pline de căldură şi dragoste.

★

Sub soarele Puterii Sovietice, când au fost înlăturate toate piedicile pe care le punea ţarismul în calea unirii frăţeşti a popoarelor, prietenia dintre marele popor rus şi cel ucrainian, legătura frăţească dintre culturile lor au ajuns la o dezvoltare nemaivăzută. Aici trebue să amintim în primul rând, încă odată, de întemeietorul literaturii sovietice — Maxim Gorchi, de atenţia lui permanentă faţă de literatura ucrainiană sovietică, care deabia se născuse. Este cunoscută scrisoarea sa plină de căldură adresată poetului, pe atunci tânăr Pavlo Ticina, în care genialul scriitor rus a subliniat cu pătrunderea ce-i era specifică elementul nou din creaţia lui Ticina.

Şi Vladimir Maiacovschi a avut legături strânse cu literatura ucrainiană. Influenţa lui asupra poeziei noastre ucrainiene este foarte mare. Fabulistul rus sovietic — satiricul Damian Bednîi a scris el însuşi câteva lucrări de agitaţie în limba ucrainiană.

Scriitorii sovietici ucrainieni îşi închină operele lor prieteniei seculare dintre poporul rus şi cel ucrainian. Dramele istorice „Bogdan Hmelniţchi" de A. Corneiciuc şi „Pe veci împreună" de L. Dmiterco, ciclul de versuri al lui M. Bajan „Lângă turnul Spasschi", romanul „Rada din Pereiaslav" de N. Rîbac, constitue o minunată mărturie a frăţiei de nezdruncinat dintre cele două popoare. Aceeaşi mărturie o putem găsi şi în creaţia lui Pavlo Ticina, Andrei Malişco, Andrei Golovco, Iuri Smolici, Nicolai Nagnibeda, Iuri Ianovschi, Oles Goncear, Mihail Stelmah, Ivan Cocerga şi a multor alţi maeştri ai cuvântului din R.S.S. Ucrainiană. Arta ucrainiană sovietică se dezvoltă în strânsă şi directă legătură cu arta rusă sovietică, cea mai înaintată din lume.

Naţională în formă şi socialistă în conţinut, puternică prin originalitatea sa, cultura ucrainiană este iluminată de geniul poporului rus.

O importanţă deosebit de mare pentru dezvoltarea culturii popoarelor sovietice, în special a celui ucrainian, o au manifestările ca decadele naţionale de literatură şi artă din capitala Uniunii Sovietice, schimbul de valori culturale sub formă de expoziţii de artă, traduceri reciproce, turneuri ale teatrelor ruse şi ale teatrelor altor republici frăţeşti.

Pentru totdeauna împreună cu poporul rus — aceasta a fost, timp de veacuri, năzuinţa poporului ucrainian. Acum cele două popoare păşesc împreună pe drumul spre comunism.

*) *Peredvijnici — pictori realişti din sec XIX cu idei înaintate care îşi expuneau operele la aşa numitele „expoziţii volante"*

Oraşul Chiev este unul din cele mai mari centre industriale, culturale şi ştiinţifice din Uniunea Sovietică. Datorită grijii Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic oraşul Chiev creşte şi se înfrumuseţează necontenit.

Fotografia noastră reprezintă un aspect din oraşul Chiev.

Pe ei îi leagă o prietenie de nezdruncinat

● O prietenie care durează de mulţi ani leagă pe colhoznicii din raionul Borodianca, regiunea Chiev, cu colhoznicii din raionul Luhoviţ, regiunea Moscovei. Colhoznicii din împrejurimile Moscovei au vizitat cu câtva timp în urmă pe prietenii lor ucrainieni. Ei au vizitat fermele, au examinat gospodăria colhozului, s'au interesat de felul în care au fost îndeplinite angajamentele socialiste. Colhoznicii de lângă Moscova şi-au împărtăşit experienţa, au arătat de pildă, ce trebuie făcut pentru a mări cantitatea de lapte la fiecare vacă.

Mulgătoarea Capcova, Erou al Muncii Socialiste din colhozul „Stalin", raionul Luhoviţ, a hotărît să cheme la întrecere pe tinerele mulgătoare din colhozul ucrainian „Viaţă Nouă", comsomolistele Nadejda Tişcenco, Alexandra Grişcenco şi Anastasia Alexandrova.

● Multe rezultate bune dă întrecerea între colhoznicii din raionul Chievo-Sviatoşin şi cei din raionul Ramensc, regiunea Moscova.

In scrisoarea către tinerii prieteni ruşi, comsomoliştii scriu:

„Noi am aflat cu mare satisfacţie despre noile succese ale colhozurilor fruntaşe din raionul Ramensc cu care suntem în întrecere. Avem bucuria să vă comunicăm şi despre succesele noastre. Mulgătoarea comsomolistă Galina Borisenco, din colhozul „Şevcenco", care este în întrecere cu vestita mulgătoare din colhozul „Secera şi ciocanul" din raionul Ramensc, Alexandra Frolova, a obţinut câte 5.500 litri de lapte dela fiecare vacă pe care o are în grijă.

Ingrijitoarea de porci Oxana Barbara din colhozul „Hruşciov", a crescut câte 18 purcei dela fiecare scroafă. Brigada comsomolistei Stepanida Nosarciuc din colhozul „Partizanul roşu" a strâns câte 140 chintale de legume de pe fiecare hectar".

In încheerea scrisorii, comsomoliştii din raionul Chievo-Sviatoşin au invitat la ei pentru sărbătorirea celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia tineri colhoznici din împrejurimile Moscovei.

● Multe colective din şcolile din Ucraina Subcarpatică şi R.S.F.S.R., sunt legate printr'o prietenie strânsă. Profesorii, comsomoliştii şi organizaţiile pionereşti din şcolile ucrainiene primesc scrisori din 200 de oraşe şi sate ruseşti. Profesorii şcolii feroviare Nr. 19 din oraşul Mucacevo corespondează cu Institutul de cercetări ştiinţifice în domeniul pedagogiei din Leningrad de pe lângă Academia de ştiinţe pedagogice a R.S.F.S.R. Oamenii de ştiinţă dela acest institut, trimit în Ucraina Subcarpatică noutăţi ale literaturii pedagogice, transmit experienţa înaintată a profesorilor din Leningrad.

De curând, un grup de profesori din Ucraina Subcarpatică au vizitat Moscova. Ei au vizitat cele mai bune şcoli medii din Moscova, au făcut schimb de experienţă cu profesorii şcolilor din împrejurimile Moscovei.

Colectivul şcolii medii din satul ucrainian Poroşcovo, raionul Perecin, corespondează cu comsomoliştii şi pionierii şcolii de 7 ani din satul Gavrilovca, regiunea Cicalov.

Peste 300 de profesori ucrainieni au vizitat numeroase oraşe din R.S.F.S.R.

Poporul ucrainian sărbătoreşte împreună cu toate popoarele Uniunii Sovietice marea sărbătoare naţională — împlinirea a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia într'un stat rus unic.

Această aniversare măreaţă a fost întâmpinată de poporul ucrainian cu succese minunate.

Măreţele victorii ale Ucrainei Sovietice în viaţa politică, economică şi culturală au fost dobândite datorită colaborării tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, datorită ajutorului acordat poporului ucrainian din partea marelui popor rus, cu care el este legat printr'o frăţie de sânge şi o prietenie multiseculară. Alături de celelalte republici sovietice, Ucraina Sovietică a înflorit ca o parte componentă indisolubilă a statului sovietic.

Inainte de revoluţia socialistă, economia Ucrainei era înapoiată. Capitaliştii străini erau aproape stăpâni cu puteri depline în principalele ramuri ale industriei ucrainiene. Lor le aparţineau 80 la sută din furnale, 90 la sută din întreprinderile cocsochimice, 80 la sută din minele dela Crivoi-Rog, 70 la sută din extracţia manganului şi o mare parte din minele de cărbuni. Bogăţiile Ucrainei erau exploatate cu cruzime. Peste 52 la sută din întregul pământ arabil aparţinea moşierilor, bisericii, mânăstirilor şi chiaburilor. In acelaş timp 32,5 la sută din numărul total al ţăranilor nu aveau pământ sau aveau cel mult un hectar. 45,5 la sută din gospodăriile ţărăneşti nu aveau animale de tracţiune, aproape 45 la sută nu aveau inventar agricol.

Sprijinindu-se pe cuceririle revoluţiei socialiste, poporul ucrainian a transformat radical în anii puterii sovietice economia republicii sale. Industrializarea socialistă a ţării şi colectivizarea agriculturii au fost înfăptuite într'un timp scurt. In viaţa economică a Ucrainei a învins definitiv şi irevocabil sistemul socialist. A înflorit o nouă cultură ucrainiană, socialistă în conţinut şi naţională în formă.

In anul 1940 producţia globală numai a marii industrii a Ucrainei a sporit în comparaţie cu anul 1913 de 11 ori, iar producţia unei ramuri atât de însemnate a industriei socialiste cum este construcţia de maşini, a sporit de 50 de ori.

Au fost reconstruite vechile uzine metalurgice şi de construcţii de maşini şi au fost construite altele noi. Asemenea uzine ca cea metalurgică de la Macheevca, „Azovstal", „Zaporojstal", uzina de tractoare din Harcov, uzina de construcţii de maşini grele din Cramatorsc, prin puterea şi utilarea lor tehnică sunt giganţi ai industriei moderne. Uzinele metalurgice ale Ucrainei produceau în anul 1940 mult mai mult metal decât uzinele Angliei sau Franţei. Numai uzina dela Macheevca producea o cantitate mult mai mare de metal decât toate uzinele Poloniei burghezo-moşiereşti, iar regiunea Stalin din R.S.S. Ucrainiană producea cu odată şi jumătate mai multă fontă decât Japonia şi Belgia.

Inflorirea economiei Ucrainei Sovietice

I. Romanenco
doctor în ştiinţe economice

O importanţă deosebită pentru dezvoltarea industriei a avut-o construirea hidrocentralei „Lenin" de pe Nipru (Dneproghes), cea mai mare hidrocentrală din Europa, care a jucat un rol însemnat în dezvoltarea forţelor de producţie ale republicii. Datorită creerii hidrocentralei „Lenin", a centralelor electrice de pe Doneţul de Nord, dela Ciuguevo, dela Crivoi-Rog, Dneprodzerjinsc, Chiev, Odessa, Nicolaev şi a altor mari centrale electrice, producţia de energie electrică a sporit în Ucraina spre anul 1940 de 24 de ori în comparaţie cu anul 1913.

Mari succese au fost obţinute în anii antebelici în vechiul bazin carbonifer al ţării— Donbassul. Industria carboniferă a fost reconstruită, utilată cu tehnica cea mai modernă ceeace a uşurat munca muncitorilor, sporindu-le productivitatea. Incă în anul 1940 extracţia de cărbune din minele Donbassului era mecanizată în proporţie de 93,7 la sută.

De câteva ori s'a mărit salariul muncitorilor, şi li s'au îmbunătăţit condiţiile de muncă şi condiţiile de trai.

In ajunul Marelui Război pentru Apărarea Patriei în Ucraina existau 28.000 de colhozuri deservite de 1.225 de staţiuni de maşini şi tractoare. Parcul de tractoare al R.S.S. Ucrainiene depăşea, de pildă, parcul de tractoare al Germaniei, Italiei, Franţei, luate împreună, iar parcul de combine — depăşea de câteva ori parcul de combine al tuturor ţărilor Europei occidentale luate împreună. Toate aceste tractoare, combine şi un mare număr de alte maşini agricole au fost create de industria naţională.

Aportul adus de R.S.S. Ucrainiană la înflorirea economiei Uniunii Sovietice este unul dintre cele mai însemnate, deoarece economia Ucrainei este multilateral dezvoltată. Importanţa R.S.S. Ucrainiene în economia naţională a Uniunii Sovietice poate fi lesne văzută de pildă, prin faptul că din întreaga cantitate de cărbune extrasă în U.R.S.S. înainte de marele Război pentru Apărarea Patriei, Ucrainei Sovietice îi revenea 50 la sută, 50 la sută din extracţia minereului de fier şi 35 la sută din extracţia minereului de mangan. Tot atunci Ucraina producea peste 60 la sută din fonta şi 49 la sută din oţelul obţinute în U.R.S.S. Greutatea specifică a R.S.S. Ucrainiene în industria de construcţii de maşini a Uniunii Sovietice a atins o cincime, pe teritoriul ei se producea peste o pătrime din întreaga energie electrică produsă în U.R.S.S. Ucraina dădea o pătrime din cantitatea totală de culturi de cereale din U.R.S.S., ei îi reveneau peste două treimi din întreaga producţie de zahăr a U.R.S.S.

In anii celui de al doilea război mondial cotropitorii hitlerişti au pricinuit economiei naţionale a Ucrainei pagube în valoare de 285 de miliarde ruble.

După terminarea victorioasă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei, poporul ucrainian, cu ajutorul tuturor popoarelor, Uniunii Sovietice şi în primul rând al marelui popor rus, a păşit la refacerea şi la dezvoltarea continuă a economiei şi culturii sale naţionale şi a obţinut în această privinţă succese remarcabile într'un termen scurt.

Reunindu-şi în anii 1939—1945 toate teritoriile ucrainiene, Ucraina Sovietică este astăzi, prin suprafaţa sa de 577.000 de kilometri pătraţi, prin populaţia sa de peste 40 de milioane de oameni şi prin puterea sa economică unul din cele mai mari state din Europa.

Intreprinderile metalurgice ale republicii, care dau acum mai mult metal decât înainte de război au fost reconstruite pe o nouă bază tehnică modernă. Mari succese a obţinut industria de construcţii de maşini; producţia ei a depăşit de peste 2 ori nivelul de dinainte de război, în special, producţia de tractoare depăşeşte acum de 2,5 ori nivelul anului 1940, cea a plugurilor de tractoare — de peste 2 ori, a semănătoarelor — de aproape 7 ori. Se produc în serie puternice locomotive Diesel, combine miniere, escavatoare păşitoare şi alte multe maşini.

Donbassul renăscut a fost din nou transformat în cel mai mare şi mai mecanizat bazin carbonifer al ţării. Astăzi Donbassul dă o cantitate mult mai mare de cărbune decât înainte de război.

Se înfăptuieşte cu succes construcţia marii hidrocentrale electrice dela Cahovca de pe Nipru.

In comparaţie cu nivelul de dinainte de război, producţia multor importante articole de produse ale industriei uşoare şi alimentare a crescut simţitor.

Ingrijindu-se permanent de ridicarea bunei stări materiale a poporului, guvernul sovietic a adoptat în anul 1953 o serie de importante hotărîri, care au drept scop avântul considerabil al producţiei articolelor de larg consum.

In Ucraina Sovietică, ca şi pretutindeni în U.R.S.S., se desfăşoară mari lucrări de construcţie a unor noi întreprinderi pentru industria uşoară şi alimentară. Astfel, în Herson se construieşte unul din cele mai mari combinate textile din lume, cu o producţie de peste 100 milioane metri de ţesături pe an — mai mult decât produc în prezent toate întreprinderile textile ale Ucrainei; 7.500.000 bucăţi articole de tricotaj pe an va produce noua fabrică de tricotaje din Poltava. Zeci de milioane de metri de ţesături de lână de calitate superioară va produce combinatul de lână pieptănată care se construeşte la Cernigov; un milion de metri de mătase va produce combinatul de mătase din Darniţa. Trei noi combinate de pielărie şi încălţăminte vor produce 13.500.000 perechi de încălţăminte pe an. In curând vor intra în funcţiune zeci de întreprinderi ale industriei alimentare a republicii.

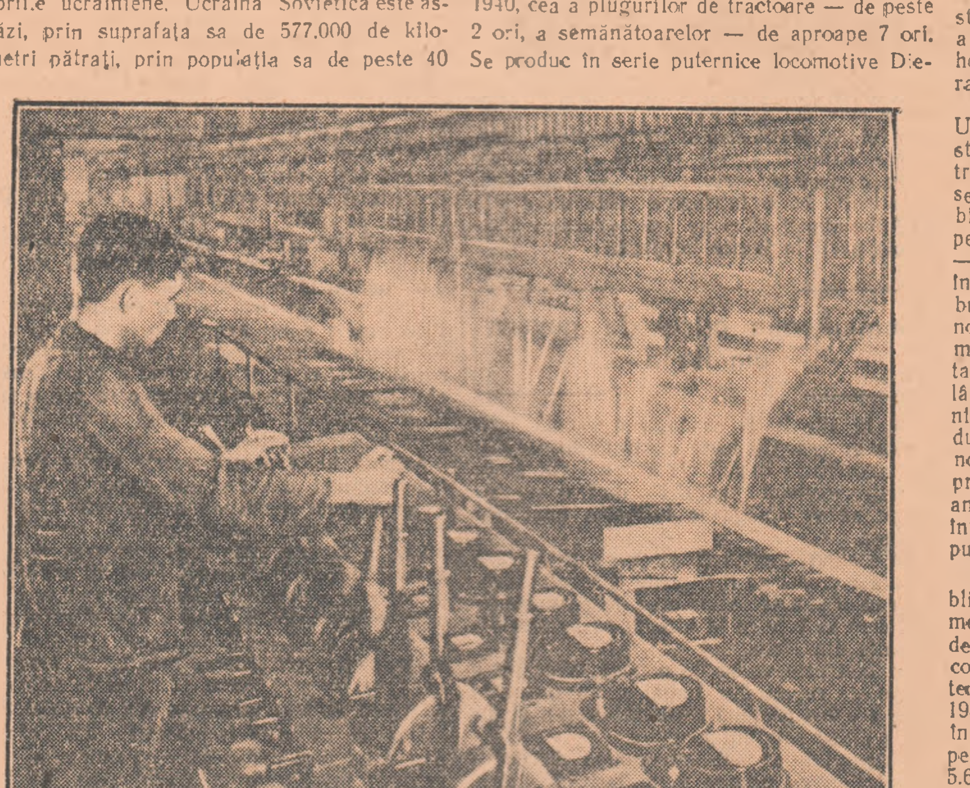
Mari succese a obţinut agricultura republicii. Ucraina Sovietică deţine unul din primele locuri din lume în privinţa producţiei de cereale şi de sfeclă de zahăr. Realizări considerabile s'au obţinut şi în domeniul creşterii vitelor. In perioada dintre anii 1945—1953 numărul de vite cornute mari a sporit în R.S.S. Ucrainiană cu peste 4.700.000 de capete, al oilor şi caprelor — cu aproape 5.600.000 de capete, al porcilor — cu 7.200.000 de capete. Muncitorii din colhozurile, sovhozurile şi S.M.T.-urile Ucrainei împreună cu întreaga ţărănime sovietică luptă activ pentru traducerea cu succes în viaţă a hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., care prevăd avântul puternic al tuturor ramurilor agriculturii şi în viitorii doi-trei ani să fie satisfăcute din belşug nevoile crescânde ale întregii populaţii a ţării cu produse alimentare, şi ale industriei cu materie primă. Pentru aceasta există toate condiţiile. Agricultura Ucrainei este utilată cu o tehnică perfecţionată. In această republică există 1347 de staţiuni de maşini şi tractoare precum şi staţiuni specializate, care au cu 69 la sută mai multe tractoare şi cu 65 la sută mai multe combine decât înainte de război, fapt care contribuie la ridicarea nivelului mecanizării principalelor lucrări agricole. Se lărgeşte electrificarea producţiei colhoznice şi sovhoznice. In decursul ultimilor ani au fost reconstruite şi construite peste 4.000 de centrale electrice la sate, a căror putere depăşeşte de 9 ori pe cea de dinainte de război.

Creşterea rapidă a producţiei socialiste este însoţită de ridicarea neîncetată a bunei stări materiale şi a nivelului cultural al oamenilor sovietici. Din an în an în U.R.S.S. se reduc preţurile la mărfurile alimentare şi industriale cu amănuntul. In anul trecut a fost simţitor redus impozitul agricol şi au fost majorate preţurile de achiziţionare pentru produsele achiziţionate dela colhoznici. Toate acestea contribuie la sporirea puterii de cumpărare a populaţiei orăşeneşti şi săteşti. In anul 1953 s'a mărit în Ucraina vânzarea către populaţie a cărnii cu 53 la sută faţă de anul 1950, a untului cu 34 la sută, a zahărului cu 28 la sută, a ţesăturilor de mătase cu 56 la sută, a încălţămintei cu 31 la sută, a îmbrăcămintei cu 30 la sută, a materialelor de construcţie cu 50 la sută.

Sporesc alocaţiile pentru învăţământ, ocrotirea sănătăţii, construcţiile de locuinţe etc. Astfel, din anul 1945 până în anul 1953 alocaţiile pentru învăţământ au sporit în republică aproape de 2,5 ori, pentru ocrotirea sănătăţii — de 2,6 ori, pentru asigurările sociale — de aproape 3 ori. După război au fost reconstruite şi construite în Ucraina aproape 10 milioane de metri pătraţi de suprafaţă de locuit în oraşele şi cartierele muncitoreşti; au fost construite peste 300.000 de case de locuit la sate.

In prezent în Ucraina funcţionează cu 830 şcoli medii mai multe decât înainte de război, există peste 30.000 de biblioteci populare, aproape 28.000 de cămine culturale şi cluburi, sute de teatre, cinematografe şi alte instituţii culturale. Numai în anul 1953 instituţiile de învăţământ superior şi şcolile medii tehnice ale republicii au dat pentru economia naţională 76.000 de tineri specialişti.

Poporul ucrainian sărbătoreşte marea sărbătoare naţională — 300 de ani dela reunirea Ucrainei cu Rusia — în condiţiile prieteniei de nezdruncinat cu marele popor rus, cu toate popoarele sovietice. Această prietenie strânsă, indisolubilă constituie chezăşia independenţei naţionale şi libertăţii poporului ucrainian, garanţia succeselor sale continue a noii înfloriri a forţelor sale materiale şi spirituale.

In anii Puterii Sovietice, în R.S.S. Ucrainiană au fost create şi utilate cu tehnica modernă înaintată industria metalelor neferoase, de construcţii de maşini, de tractoare, industria chimică şi alte ramuri foarte importante ale industriei. Printre alţi giganţi industriali, în anii industrializării socialiste, a fost construit combinatul metalurgic „Zaporojstal".

O expresie grăitoare a înaltei tehnici cu care sunt înzestrate uzinele sovietice este laminorul pe care-l vedeţi în fotografia noastră dela combinatul metalurgic „Zaporojstal" din oraşul Zaporojie — R.S.S. Ucraina. El este — după cum se vede — automatizat.

Scrisoarea lui A. I. Vîşinschi către secretarul general al O. N. U.

NEW YORK 16 (Agerpres) — TASS transmite:

A. I. Vişinschi, reprezentantul permanent al U.R.S.S. în Organizaţia Naţiunilor Unite, a adresat la 14 ianuarie 1954, secretarului general al O.N.U., dl. Hammarskjold o scrisoare cu următorul conţinut:

Stimate domnule secretar general!

In legătură cu scrisoarea dvs. din 11 ianuarie a.c. cu nr. S. G. 25/01 şi cu comunicarea d-nei Pandit, preşedintele Adunării Generale, anexată la aceasta, din însărcinarea Guvernului Sovietic, am onoarea a vă comunica prin prezenta că Guvernul U.R.S.S. este de acord cu propunerea preşedintelui Adunării Generale referitoare la reluarea lucrărilor celei de a 8-a sesiuni a Adunării Generale la 9 februarie a. c.

Totodată, având în vedere situaţia creată la Panmunjon, Guvernul U.R.S.S. consideră necesar să sublinieze că este de dorit ca Adunarea Generală să fie convocată mai devreme, şi anume la 22 ianuarie a. c.

Cu stimă,
A. I. VIŞINSCHI

Conferinţele raionale de partid din Moscova

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum relatează „Pravda", în toate raioanele din Moscova au avut loc conferinţe raionale ale P.C.U.S

Conferinţele de partid s'au desfăşurat la un înalt nivel politico-ideologic, într'o atmosferă de critică şi autocritică larg desfăşurate. Ele au dovedit creşterea avântului politic şi a iniţiativei comuniştilor, hotărîrea lor de a-şi consacra toate forţele înfăptuirii indicaţiilor Partidului Comunist şi ale Guvernului Sovietic, întăririi puterii statului socialist. In cursul discutării rapoartelor de activitate ale comitetelor raionale de partid, delegaţii la conferinţe şi-au concentrat atenţia asupra principalelor sarcini ale construcţiei economice şi culturale.

Moscova este cel mai puternic centru industrial al U.R.S.S., scrie „Pravda". Industria acestui oraş a îndeplinit cu succes planul de stat pe anul 1953. Constructorii din Moscova au obţinut succese considerabile. Delegaţii la conferinţele raionale de partid au discutat în amănunt sarcinile privind folosirea şi mai completă a rezervelor de care dispun întreprinderile, în vederea sporirii producţiei de pe fiecare metru de suprafaţă de producţie, pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. La lucrările conferinţei de partid din raionul Krasnogvardoisk din capitala U.R.S.S. au luat parte **G. M. Malenkov, N. S. Hruşciov, P. K. Ponomarenko, P. N. Pospelov şi N. N. Şatalin.**

La lucrările conferinţei de partid din raionul Kiev au participat **V. M. Molotov şi N. A. Bulganin**, iar la lucrările conferinţei de partid din raionul Lenin a participat **K. E. Voroşilov.**

Ziarul arată în continuare că la conferinţe un loc de seamă a fost rezervat deasemenea problemelor ajutorării regiunilor rurale, colhozurilor şi S.M.T.-urilor. Delegaţii la conferinţa de partid din raionul Kirov au subliniat că organizaţiile de partid dela cele mai multe întreprinderi şi instituţii menţin legături strânse cu colhozurile şi S.M.T.-urile din regiunea Moscovei, acordă ajutor practic colhozurilor la repararea inventarului agricol, clădirilor gospodăreşti şi la construirea de răsadniţe şi sere. Conferinţa a trasat organizaţiilor de partid ale raionului sarcina de a face tot ce este necesar pentru a îndeplini cu succes hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

La lucrările conferinţei din raionul Kirov a luat parte **L. M. Kaganovici**, iar la lucrările conferinţei din raionul Molotov au luat parte **A. I. Mikoian, şi M. G. Pervuhin.**

Conferinţele raionale de partid din Moscova au dovedit strângerea rândurilor comuniştilor în jurul Comitetului Central al P.C.U.S. şi al Guvernului Sovietic, subliniază în încheiere ziarul „Pravda".

Sesiunea Sovietului Suprem al R. S. S. Ucrainiene

KIEV 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 ianuarie a avut loc cea de a 4-a sesiune a Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainiene. Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainiene a examinat problemele organizatorice şi a aprobat decretele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainiene.

Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainiene a eliberat pe M. S. Greciuha din funcţia de preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainiene în legătură cu trecerea sa în altă muncă.

Preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainiene a fost ales D. S. Korotcenko, care a fost eliberat din funcţia de preşedinte al Consiliului de miniştri al R.S.S. Ucrainiene.

Preşedinte al Consiliului de miniştri al R.S.S. Ucrainiene a fost confirmat N. T. Kalcenko.

M. S. Greciuha a fost confirmat în funcţia de prim vicepreşedinte al Consiliului de miniştri al R.S.S. Ucrainiene.

In amintirea eroilor din „Tânăra gardă"

KRASNODON 16 (Agerpres). — TASS transmite:

la 15 ianuarie, în parcul orăşenesc „Tânăra gardă" din Krasnodon a avut loc punerea pietrei fundamentale a monumentului ce se înalţă în cinstea eroilor din „Tânăra gardă".

La un mare meeting care a avut loc cu acest prilej, în numele rudelor eroilor din „Tânăra gardă" a luat cuvântul E. N. Koşevaia, care a spus între altele: Mulţumim scumpului partid comunist pentrucă ne-a ajutat să educăm pe copiii noştri în spirit patriotic. Vom întări printr'o muncă neobosită cauza păcii în întreaga lume

In acordurile imnului Uniunii Sovietice, Klimenko, secretar al Comitetului regional al partidului, a pus piatra fundamentală a monumentului, care va fi înălţat alături de mormântul eroilor din „Tânăra gardă".

După încheierea meetingului, reprezentanţi ai oamenilor muncii au depus numeroase coroane de flori pe mormântul eroilor din „Tânăra gardă".

Sesiunea extraordinară a Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 16 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Bulgară transmite:

La 15 ianuarie, sesiunea extraordinară a Adunării Populare a R.P. Bulgaria şi-a continuat lucrările. După ce deputaţii au depus jurământul prevăzut de Constituţie, sesiunea a ascultat şi aprobat raportul prezentat de Ivan Raicov, preşedintele Comisiei de validare, care a comunicat că alegerile pentru Adunarea Populară au fost efectuate în deplină conformitate cu legea electorală şi că toţi deputaţii aleşi sunt investiţi cu împuternicirile necesare.

Sesiunea a ales Prezidiul Adunării Populare format dintr'un preşedinte, doi vicepreşedinţi, un secretar şi 15 membri. Preşedintele Prezidiului Adunării Populare a fost ales în unanimitate Gheorghe Damianov, vicepreşedinţi — Gheorghi Kulişev şi Kiril Klisurski, secretar — Mincio Mincev.

Sesiunea a ales deasemenea comisiile legislativă şi bugetară, precum şi comisia pentru afacerile externe.

Sesiunea a trecut apoi la examinarea problemei alegerii preşedintelui Consiliului de miniştri. In numele grupului de deputaţi ai Partidului Comunist Bulgar şi ai Uniunii populare agrare din Bulgaria, Gheorghi Traikov a propus pentru funcţia de preşedinte al Consiliului de miniştri pe deputatul Vîlko Cervenkov, care să fie însărcinat cu formarea guvernului republicii. Deputaţii Adunării Populare au aprobat în unanimitate această propunere.

Scurte ştiri

● La 15 ianuarie în prezenţa a numeroşi reprezentanţi ai opiniei democrate franceze, în sala „Mutualité" a avut loc solemnitatea înmânării premiilor internaţionale ale păcii pe anul 1952 decernate de către Consiliul Mondial al Păcii militanţilor progresişti francezi.

● Revista „Tehrane Mossavar" anunţă că în legătură cu campania electorală în diferite centre ale Iranului au avut loc turburări şi ciocniri între diferite grupuri politice. In urma ciocnirilor, la Meneliate au fost omorîte sau rănite 30 de persoane.

● In şedinţa din 14 ianuarie a secretarilor Comisiei militare de armistiţiu, colonelul Ju Yon, secretar al părţii coreeano-chineze, a declarat că în decurs de 10 zile — între 2 şi 11 ianuarie — aviaţia militară americană a violat de 13 ori acordul de armistiţiu.

● La Sesiunea Consiliului păcii din întreaga Indie care are loc între 15 şi 17 ianuarie, la Nagpur vor fi discutate alianţa militară dintre S.U.A. şi Pakistan şi situaţia din Coreea.

Un alt punct important de pe ordinea de zi a sesiunii va fi ţinerea de conferinţe ale partizanilor păcii din diferite state şi a unei conferinţe a partizanilor păcii din întreaga Indie.

● Ziarele egiptene au publicat hotărîrea „Consiliului revoluţionar de conducere" din Egipt cu privire la dizolvarea Asociaţiei „Frăţia musulmană". Se anunţă că în ţară sunt operate arestări în masă printre membrii acestei Asociaţii.

● După cum anunţă ziarul „Haagsche Courant" zilele trecute Gustav Heinemann, fost ministru de interne din guvernul dela Bonn, care a sosit în Olanda în urma invitaţiei câtorva organizaţii ce luptă împotriva militarismului german, a ţinut o prelegere la Amsterdam.

Heinemann, care s'a retras din guvernul dela Bonn în semn de protest împotriva politicii externe a lui Adenauer, a declarat că orientarea politică a Germaniei occidentale, constitue o mare primejdie pentru pace.

● Premierul Pakistanului, Mohammed Ali, a acordat revistei americane „United States News and World Report" un interview în care recunoaşte deschis că Pakistanul va primi „ajutor" militar din partea Statelor Unite.

Declaraţiile premierului Pakistanului sunt dezaprobate de întreaga presă indiană.

● Potrivit unor date oficiale, în anul 1953 Malaya a exportat cu 309.000 tone de cauciuc mai puţin decât în anul 1951.

● După cum transmite postul de radio Djakarta, toate păturile populaţiei indoneziene, printre care şi o serie de activişti politici de seamă manifestă un mare interes pentru primul Congres naţional pentru Apărarea Păcii, convocat la Djakarta la sfârşitul lunii ianuarie.

Pe ordinea de zi a congresului vor figura două probleme principale:

1) Eforturi pentru slăbirea încordării internaţionale;

2) Atitudinea Indoneziei faţă de problema războiului şi a păcii.

In legătură cu tratativele preliminare din Coreea

PEKIN 16 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

Delegaţia coreeano-chineză la tratativele preliminare cu privire la Conferinţa politică a dat publicităţii următorul comunicat:

La 15 ianuarie a avut loc cea de a doua şedinţă a ofiţerilor de legătură ai celor două părţi. Din nou nu s'a ajuns la niciun rezultat întrucât partea americană continuă să adopte tactica tergiversărilor şi nu acceptă reluarea necondiţionată a tratativelor preliminare între cele două părţi.

Ofiţerul părţii coreeano-chineze a prezentat din nou propunerea părţii coreeano-chineze cu privire la reluarea imediată şi necondiţionată a tratativelor. El a subliniat că guvernul Republicii Populare Democrate Coreene şi al Republicii Populare Chineze sunt pentru reluarea imediată a tratativelor în vederea unei cât mai grabnice convocări a conferinţei politice pentru a satisface astfel dorinţa fierbinte a oamenilor din întreaga lume, care cer slăbirea încordării internaţionale. Reprezentanţii părţii coreeano-chineze, a subliniat el, în cele trei note adresate reprezentantului american, Kennet Young, au arătat limpede că ofiţerii de legătură ai celor două părţi trebue să discute şi să fixeze data reluării cât mai grabnice a tratativelor. Partea coreeano-chineză, a adăugat el, consideră că divergenţele de păreri ivite între cele două părţi la tratativele precedente nu ar trebui să împiedice reluarea tratativelor, deoarece ele sunt mult mai puţin importante decât convocarea conferinţei politice. Ofiţerul de legătură al părţii coreeano-chineze a propus din nou data de 16 ianuarie pentru reluarea tratativelor preliminare. Dacă cealaltă parte nu este de acord cu această dată, a spus el, ea poate să propună o altă zi pentru reluarea tratativelor: partea coreeano-chineză aşteaptă ca partea americană să-şi expună punctul de vedere în această chestiune.

Ofiţerul de legătură al părţii americane a continuat să stărue asupra modificării proceselor-verbale ale şedinţelor tratativelor preliminare anterioare drept condiţie pentru reluarea tratativelor, precum şi asupra propunerii ca ofiţerii de legătură ai ambelor părţi să ţină şedinţe secrete. El a mers atât de departe încât a afirmat că partea coreeano-chineză nu ar fi depus eforturi constructive şi ca din această cauză tratativele dintre cele două părţi nu au dat niciun rezultat.

Reprezentantul părţii coreeano-chineze a subliniat că încă dela începutul tratativelor partea coreeano-chineză a dovedit dorinţa sinceră de a duce tratative şi de nenumărate ori a făcut propuneri constructive în scopul convocării cât mai grabnice a conferinţei politice. Intreaga desfăşurare a tratativelor până la întreruperea lor a arătat limpede care este partea care poartă serioasa răspundere a întreruperii tratativelor şi creării obstacolelor în problema convocării conferinţei politice şi, care parte tinde sincer spre convocarea cât mai grabnică a conferinţei politice.

Totuşi, ofiţerul de legătură al părţii americane a insistat cu încăpăţânare ca tratativele să fie reluate numai cu anumite condiţii şi a refuzat să indice o dată pentru reluarea tratativelor arătând prin aceasta că partea americană nu vrea să colaboreze cu partea coreeano-chineză pentru a stabili data tratativelor şi reluarea lor cât mai grabnică, ci vrea să înceapă din nou vechile discuţii pentru a împiedica reluarea tratativelor preliminare.

In cele din urmă ofiţerul părţii coreeano-chineze a fost nevoit să declare că dacă cealaltă parte continuă să se menţină pe această poziţie, atunci şedinţele ofiţerilor de legătură ale celor două părţi vor fi infructoase. Pentru a da posibilitate părţii americane să studieze serios propunerea părţii coreeano-chineze, el a propus ca şedinţele să fie întrerupte până luni 18 ianuarie. Partea americană a fost de acord cu această propunere.

Manevrele social-democraţilor de dreapta din Germania occidentală

BONN 16 (Agerpres). —

In urma presiunii şi protestelor vii ale membrilor de rând ai partidului social-democrat împotriva sprijinului acordat guvernului dela Bonn de leaderii social-democraţi de dreapta, serviciul de presă al partidului social-democrat din Germania occidentală a dat publicităţii o declaraţie în care condamnă intenţia lui Adenauer de a obţine modificarea Constituţiei în ajunul Conferinţei celor patru mari puteri pentru a grăbi nestingherit reînarmarea Germaniei occidentale.

In declaraţia serviciului de presă social-democrat se arată că aceste planuri constitue „o sabotare a conferinţei dela Berlin". „Nimic nu ar fi mai plin de consecinţe din cele mai grave decât traducerea în practică a acestui plan, al cărui autor este cancelarul Adenauer. Graba suspectă a cancelarului şi a partidelor guvernamentale nu poate avea altă explicaţie decât ca se urmăreşte subminarea conferinţei cvadripartite".

In acelaş timp, fracţiunea parlamentară social-democrată din Bundestag a dat publicităţii un memoriu în care subliniază că „guvernul dela Bonn nu are dreptul să ia angajamente în numele întregii Germanii". „Republica federală, se arată în acest memoriu, nu reprezintă decât o parte a Germaniei şi guvernul federal nu poate fi recunoscut ca guvernul întregii Germanii, aşa cum pretinde cancelarul Adenauer".

Declaraţiile serviciului de presă au fost însă desminţite de leaderii social-democraţi.

Astfel, la cererea lui Adenauer, preşedintele partidului social-democrat, Ollenhauer, s'a desolidarizat de declaraţiile serviciului de presă al partidului său, calificându-le drept „regretabile".

In acelaş timp el a dat instrucţiuni organizaţiilor să saboteze orice fel de acţiuni în legătură cu pregătirea conferinţei celor patru mari puteri.

Dând urmare acestor instrucţiuni, în cadrul unei întruniri a activiştilor social-democraţi din Berlinul occidental, Herbert Wehner, conducător social-democrat, fost agent al gestapoului, a „sfătuit" pe participanţii la întrunire să împiedice orice fel de meetinguri şi adunări în legătură cu conferinţa dela Berlin şi să evite discuţiile în public asupra acestei probleme.

O declaraţie a subsecretarului de stat al afacerilor externe al Angliei despre admiterea R. P. Chineze în O. N. U.

NEW YORK 16 (Agerpres). —

Intr'un interview acordat revistei americane „Newseek", Selwyn Lloyd, subsecretarul de stat al afacerilor externe al Angliei, s'a referit la poziţia Angliei şi S.U.A. faţă de Republica Populară Chineză declarând că este necesară recunoaşterea Republicii Populare Chineze şi admiterea ei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Selwyn Lloyd a declarat printre altele că „ar fi o greşeală să se nesocotească faptul că Guvernul Central Popular este adevăratul guvern al Chinei" şi că „cu timpul, China comunistă va trebui admisă în O.N.U.". Considerăm, a spus el în continuare, că Organizaţia Naţiunilor Unite nu poate fi o organizaţie mondială dacă veţi exclude pentru totdeauna din ea un guvern care se află în fruntea a câteva sute de milioane de oameni.

Cultură fizică şi sport

Noutăţi sportive

VARŞOVIA 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

Au fost stabilite etapele celei de a VII-a ediţii a tradiţionalei competiţii cicliste „Cursa Păcii", Varşovia-Berlin-Praga, organizată în fiecare an de ziarele „Tribuna Ludu", „Neues Deutschland" şi „Rude Pravo". Startul întrecerii se va da la 2 mai din Capitala R.P. Polone când cicliştii îşi vor disputa victoria în prima etapă pe un traseu în lungime de 110 km. care va trece prin cartierele înconjurătoare ale Varşoviei. Etapa a doua va avea loc la 3 mai pe distanţa Varşovia-Lodz (125 km.), iar cea de a treia în ziua următoare pe traseul Lodz-Stalinogrod (185 km.).

Etapa a IV-a se va alerga la 5 mai, caravana ciclistă parcurgând distanţa Stalinogrod-Wroclaw (180 km.). Ziua de 6 mai este rezervată pentru odihnă. Etapa a V-a a competiţiei, ultima de pe teritoriul polonez, se va disputa la 7 mai urmând ruta Wroclaw-Goerlitz (150 km.). Intre Kottbus şi Berlin pe o distanţă de 180 km se va desfăşura la 8 mai cea de a VI-a etapă. Dela Berlin, cicliştii se vor îndrepta la 9 mai spre oraşul Leipzig capătul celei de a VII-a etape care măsoară 180 km. In acest oraş, cicliştii îşi vor petrece la 10 mai cea de a doua zi de odihnă. După aceasta, ei se vor alinia la startul etapei a VIII-a, pe distanţa Leipzig-Karl Marxstadt (139 km.). Etapa următoare dela 12 mai a IX-a, va purta pe ciclişti pe traseul Karl Marxstadt-Bad Schandau (117 km.). La 13 mai participanţii la cursă se vor întrece în cea de a X-a etapă, Decin-Pardubice (186 km.). La 14 mai se va desfăşura etapa a XI-a Pardubice-Brno (136 km.), la 15 mai este o zi de repaus la Brno, iar la 16 mai, etapa a XII-a, Brno-Tabor (180 km.).

Competiţia se va încheia la 17 mai odată cu desfăşurarea ultimei etape pe distanţa, Tabor-Praga (160 km.). Lungimea totală a traseului „Cursa Păcii" Varşovia-Berlin-Praga este de peste 2000 km.

★

SVERDLOVSC 16 (Agerpres). — TASS transmite:

In ultima zi a concursului internaţional de schi la care au participat sportivi din Cehoslovacia, Polonia, Finlanda şi Uniunea Sovietică s'a disputat proba de fond pe distanţa de 50 km. câştigată de schiorul finlandez Veikko Hakulinen, care a parcurs 50 km. în timpul de 2h.59'21".

In cele 4 zile de întreceri, schiorii sovietici au cucerit primul loc în proba de fond pe 30 km. şi la ştafeta 4x10 km. Sportivii finlandezi au obţinut victoria în probele de fond de 15 şi 50 km.

„Olimpiada tinerilor fizicieni"

Pentru dezvoltarea la pionieri şi şcolari a dragostei pentru fizică, pentru adâncirea cunoştinţelor pe care le capătă în şcoală, „Scânteia pionierului" organizează

„OLIMPIADA TINERILOR FIZICIENI"

Olimpiada este condusă de Acad. Ştefan Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R. şi Valer Novacu membru corespondent al Academiei R.P.R.

Poate participa la Olimpiadă orice elev şi şcolar din clasele a VI-a şi a VII-a.

Olimpiada se va desfăşura în două etape: etapa I-a dela 16 ianuarie la 1 martie, etapa II-a dela 1 martie la 15 mai.

Problemele şi întrebările primei etape sunt publicate în nr. 5 (257) al „Scânteii pionierului" iar răspunsurile se trimit cel mai târziu până la 1 martie.

Plecarea unui grup de artişti în U.R.S.S.

La invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S., sâmbătă 16 ianuarie, un grup de artişti din Capitală a părăsit ţara, plecând în Uniunea Sovietică.

Din delegaţia artiştilor români fac parte: Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., director general al Teatrului de Stat de Operă şi Balet al R.P.R., Ion Voicu, violonist, artist emerit al R.P.R.; Mândru Katz, pianist, artist emerit al R.P.R.; Magda Ianculescu, soprană la Teatrul de Stat de Operă şi Balet al R.P.R., laureată al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie dela Bucureşti; Dagobert Buchholtz, pianist la Teatrul de Stat de Operă şi Balet al R.P.R.; I. Goia, director adjunct în Ministerul Culturii.

La plecare, pe peronul Gării de Nord au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerului Culturii din R.P.R., precum şi reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S. (Agerpres).

Cronica evenimentelor internaţionale

Intre speranţele popoarelor şi proorocirile sumbre ale unor ziare occidentale

Ne mai despart puţine zile de deschiderea conferinţei miniştrilor de externe ai celor patru puteri — Uniunea Sovietică, Franţa, Anglia şi S.U.A. Cum este şi firesc problema conferinţei ocupă un loc însemnat în preocupările opiniei publice mondiale şi în comentariile presei din diferite ţări. Acest eveniment are o importanţă covârşitoare. După ani de zile în care „războiul rece" deslănţuit şi alimentat de cercurile agresive din Occident a dus la încordarea continuă a relaţiilor internaţionale, reprezentanţii marilor puteri iau loc la masa comună a tratativelor. Faptul acesta nu este deloc întâmplător, ci constituie un rezultat direct al evoluţiei situaţiei internaţionale în ultima perioadă, evoluţie a cărei trăsătură specifică o constituie creşterea într'o măsură nemaiîntâlnită în trecut a participării maselor largi la mişcarea pentru pace. Ziarul britanic „Economist", care reflectă interesele marilor cercuri de afaceri a scris încă în urmă cu o lună înainte de convocarea conferinţei dela Berlin: **„Invitaţia la Berlin va trebui s'o acceptăm... Guvernele occidentale nu vor îndrăzni s'o refuze, chiar dacă toate cele trei guverne ar dori aceasta... Vina o poartă nu diplomaţii de profesie ai ţărilor occidentale, ci opinia publică..."**

Mărturisirea ziarului londonez reflectă o situaţie care a pus în grea încurcătură cercurile agresive occidentale şi în primul rând pe cele din S.U.A. Este vorba de faptul că opinia publică mondială nu numai că nu subscrie planurilor de pregătire a unui nou război, dar dimpotrivă, este profund ostilă unor asemenea planuri şi doreşte continua slăbire a încordării internaţionale, punându-şi în acest sens, serioase nădejdi în conferinţa dela Berlin. Presa occidentală nu ascunde faptul că anumite cercuri din Occident au socotit că, din prudenţă, această poziţie a opiniei publice nu trebue nesocotită. Dar, aşa cum se subliniază în numeroase din comentariile presei occidentale, acceptarea de a participa la conferinţa dela Berlin a fost socotită de către unele cercuri conducătoare din S.U.A., Anglia şi Franţa drept o manevră, menită pe deoparte să dea „satisfacţie" popoarelor dornice de pace, iar pe de altă parte să zădărnicească pe viitor realizarea unei înţelegeri. Organizarea unor tratative diplomatice separate la Paris, numai cu participarea S.U.A., Angliei şi Franţei precum şi a trimisului lui Adenauer, înaintea conferinţei dela Berlin este un indiciu în această direcţie. Din relatările presei burgheze străine reiese că unii diplomaţi pleacă la Berlin cu intenţia precisă de a torpila conferinţa. Ziarul „Tagesspiegel" din Berlinul occidental scrie: **„Rare au fost cazurile în care, din capul locului, să se sublinieze inutilitatea unei conferinţe, ca acum... Persoane cu prestigiu din Occident nu aşteaptă nici un fel de rezultate dela aceste tratative fără întărirea forţei militare în spate; deaceea conferinţa nu va fi decât o încercare de a băga minţile în cap incorigibililor din propriul lagăr..."**

Pesimismul afişat cu atâta insistenţă de ziarele occidentale urmăreşte desigur un scop bine precizat: să micşoreze însemnătatea conferinţei dela Berlin, să destrame speranţele pe care oamenii simpli din diferite ţări şi le pun în această conferinţă. Ziarele americane, în special, dau tonul în această privinţă. **„Nimic nu ne îndreptăţeşte să vedem în roz această conferinţă"** — prevesteşte „New York Times". In general, comentariile americane merg pe această linie. Chiar discursul rostit zilele acestea de secretarul de stat al S.U.A., Dulles în faţa „Consiliului pentru relaţiile externe" al S.U.A. nu a fost de natură să inspire mult optimism în ceeace priveşte dorinţa cercurilor conducătoare americane de a ajunge la o reglementare paşnică a problemelor internaţionale litigioase. Trebue remarcat însă că limbajul folosit de ministrul britanic de externe, Eden, în recentul său discurs radiodifuzat, a fost altul, oarecum mai realist decât cel al colegului său american. Desfăşurarea ulterioară a evenimentelor va arăta în ce măsură declaraţia lui Eden este confirmată de fapte.

Trebue reţinut ca un fenomen semnificativ acţiunile guvernului dela Bonn. Precum se ştie politica lui Adenauer este o politică de inspiraţie americană. Acum în preajma conferinţei dela Berlin pe agenda căreia se află discutarea problemei germane, guvernanţii vest-germani vor să treacă prin Bundestag o lege potrivit căreia Constituţia să fie modificată, adaptând-o planurilor de renaştere a Wehrmachtului hitlerist. Este vorba de introducerea în Constituţie a unor articole care să prevadă, printre altele, obligativitatea serviciului militar. O serie de fruntaşi politici vestgermani inclusiv membri ai fracţiunii parlamentare creştin-democrate, au cerut pe considerente tactice, amânarea dezbaterilor din Bundestag. Adenauer a refuzat amânarea dezbaterilor declarând că pentru el **„modificarea Constituţiei este mai importantă decât conferinţa celor patru mari puteri".**

Desigur că esenţa tuturor acestor fapte nu poate să nu fie sesizată de către opinia publică mondială. Oamenii simpli înţeleg că duşmanii păcii doresc să împiedece succesul Conferinţei dela Berlin. Dar situaţia internaţională actuală se caracterizează prin aceea că guvernanţii ţărilor capitaliste nu mai pot să nu asculte glasul popoarelor. Opinia publică a impus organizarea Conferinţei dela Berlin. Opinia publică aşteaptă dela această Conferinţă noi paşi pe drumul către rezolvarea problemei germane şi spre creiarea premizelor necesare în vederea unei Conferinţe a celor 5 mari puteri cu participarea R.P. Chineze, conferinţă care să discute problemele destinderii internaţionale. Aceste năzuinţi se reflectă în comentariile a numeroase ziare. Ziarul vestgerman „Passauer Neue Presse" scria că **„Conferinţa celor patru mari puteri ne permite să sperăm într'o reunificare cu fraţii noştri din răsărit"**, iar un alt ziar din Germania occidentală „Die Welt" scria că **„la Berlin se va hotărî soarta poporului german".**

Speranţele popoarelor nu sunt simple iluzii clădite pe nisip. Speranţele popoarelor în posibilitatea realizării unor noi paşi în direcţia destinderii internaţionale se bazează în primul rând pe consecvenţa politicii de pace şi prietenie între popoare a Ţării Socialismului. Uniunea Sovietică apără cu toată energia cauza păcii, iar politica ei găseşte aprobarea tuturor oamenilor de bună credinţă care doresc pacea.

In ciuda pesimismului multor ziare burgheze, oamenii simpli privesc cu încredere către conferinţa dela Berlin pentrucă sunt conştienţi că o înţelegere este pe deplin posibilă atunci când se are în vedere interesele păcii în lumea întreagă.

Semnificaţia crizei de guvern din Italia

De 12 zile Italia cunoaşte o acută criză de guvern. Cu toate eforturile depuse atât de preşedintele Republicii Einaudi cât şi de diferiţi oameni politici italieni nu s'a reuşit să se ajungă la formarea unui nou guvern.

Şi desigur, o criză de guvern care durează de atâta vreme nu mai poate fi socotită deacum ca o simplă schimbare de persoane — aşa cum se încerca la început să se prezinte situaţia din Italia.

In fapt este vorba de o nouă izbucnire a crizei de regim din Italia, a impasului în care a ajuns partidul democrat-creştin în urma politicii sale antipopulare.

Este ştiut că sub guvernarea democrat-creştinilor, ca urmare a militarizării ţării, a întreruperii legăturilor comerciale cu U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară şi a politicii de favorizare a marilor monopoluri indigene şi străine mizeria populaţiei a atins proporţii nemaiîntâlnite. Democrat-creştinii, cu toate că se află de mulţi ani la cârma ţării, n'au făcut nimic pentru a rezolva problema agrară, de pildă. Şi aceasta într'o ţară în care există 4—5 milioane ţărani fără pământ şi cu pământ puţin, în timp ce un pumn de latifundiari stăpânesc pământuri întinse, pământuri lăsate adesea în paragină.

In politica externă democrat-creştinii au înhămat ţara la carul blocului agresiv al Atlanticului de Nord, lichidând independenţa Italiei care a devenit în fapt o colonie americană.

Rezultatele acestei politici urîtă profund de masele largi populare nu au întârziat să se vadă; la alegerile municipale din 1951—1952 democrat-creştinii au pierdut 30 la sută din voturi, în raport cu alegerile din 1948, iar la alegerile parlamentare dela 7 iunie 1953 au pierdut peste 3 milioane de voturi. Aceasta, în ciuda unei legi electorale frauduloase, anti-democratice menită să servească — după planurile reacţiunii — la înfrângerea forţelor patriotice şi la obţinerea unei victorii categorice a partidelor reacţionare.

Alegerile de anul trecut din Italia au oglindit tocmai faptul că masele largi populare resping politica mizeriei şi a războiului şi au constituit totodată o dovadă a eşecului democrat-creştinilor legaţi de politica agresivă americană. Rezultatul alegerilor a arătat deasemeni că nu numai păturile muncitoare italiene luptă pentru o politică de pace şi independenţă, ci şi anumite pături ale burgheziei mici şi mijlocii, care lovite în interesele lor economice, au votat împotriva democrat-creştinilor pentru schimbarea orientării politicii italiene. Nu este de mirare deci că 7 iunie 1953 a însemnat o zi neagră atât pentru politicienii democrat-creştini cât şi pentru stăpânii lor americani. De atunci partidele burgheze italiene sunt în continuă frământare căutând, prin diferite combinaţii şi manevre, să găsească ieşirea din impasul în care se află.

Crizele de guvern, prima, cea din august 1953 care a durat aproape o lună ca şi cea de acum reflectă tocmai teama partidelor reacţionare, şi în primul rând a celui democrat-creştin, în faţa maselor care cer o politică externă independentă şi rezolvarea unor probleme interne.

Actuala luptă pentru putere dintre diferitele fracţiuni din partidul democrat-creştin nu este decât o dovadă a contradicţiilor existente în sânul acestui partid. Şi nu întâmplător a fost însărcinat cu formarea noului guvern, democrat-creştinul Fanfani, cunoscut demagog pe teme sociale. După vechiul prim-ministru Pella, care a dus şi el o politică mai abilă decât de Gasperi, camuflându-şi astfel, întrucâtva, orientarea reacţionară se încearcă acum aducerea la putere a unui om şi mai versat în ale pangicăriei.

Desigur că toate frământările din sânul partidului democrat-creştin nu puteau să nu producă îngrijorare la Washington. Nu întâmplător ambasadoarea S.U.A. în Italia, Luce, s'a grăbit să se reîntoarcă din America la Roma la aflarea ştirii despre criza de guvern Cunoscutul ziar reacţionar american „New York Times" a fost nevoit să mărturisească dealtfel că... „oficialităţile americane urmăresc cu nelinişte dezvoltarea crizei de guvern din Italia". Şi această „nelinişte" devine mai gravă cu cât, nu peste multă vreme, în faţa parlamentului italian va fi adus spre ratificare tratatul „comunităţii defensive europene". Ori, imperialiştii americani nu uită că nu de mult, atât camera deputaţilor cât şi senatul italian au amânat alegerea reprezentanţilor italieni în „Consiliul european" — una din creaţiile politicii agresive americane — şi în „Comunitatea europeană a cărbunelui şi oţelului". Această amânare a fost obţinută şi cu ajutorul voturilor unor deputaţi democrat-creştini, ceeace face ca Washingtonul să-şi sporească presiunile pentru formarea unui guvern în stare să potolească divergenţele din sânul partidelor burgheze.

Criza politică din Italia vine după ce şi în Franţa cercurile agresive din S.U.A. au suferit câteva înfrângeri. Aceasta dovedeşte că în Europa occidentală se desfăşoară un proces de clarificare a opiniei publice care cere o politică independentă, o politică menită să ducă la destinderea încordării internaţionale. Şi partidele care se pun în slujba politicii agresive americane îşi pierd mereu aderenţii şi sunt frământate de divergenţe interne. Semnificativ este că acest lucru se oglindeşte nu numai prin criza partidului democrat-creştin italian ci şi prin frământările din sânul altor două partide clericale din Europa de Vest — partidul M.R.P. din Franţa şi partidul creştin-social din Belgia.

In contrast cu dezorientarea care domneşte în partidul democrat-creştin, Partidul Comunist Italian şi-a lărgit influenţa sa în mase şi la alegerile parţiale municipale ce au avut loc de curând a înregistrat noi succese. Lărgirea influenţei Partidului Comunist Italian în rândul maselor largi populare este legată şi de politica de unitate cu toate forţele democratice — şi în special cu Partidul Socialist Italian condus de Pietro Nenni — dusă cu consecvenţă de către comunişti. Şi probabil nu degeaba doar cu câteva zile în urmă, doamna Luce, ambasadoarea S.U.A. la Roma, s'a tânguit declarând că este posibilă „o nouă expansiune a comunismului în Italia".

La orice combinaţii vor recurge însă politicienii reacţionari italieni pentru a ieşi din criza de guvern, un lucru este clar: guvernul care nu va schimba actuala politică externă şi internă a Italiei nu va avea sprijinul maselor.

In privinţa crizei actuale de guvern, comuniştii au cerut aducerea acestei probleme în faţa parlamentului pentru a se pune capăt târgurilor de culise şi pentru a cunoaşte programul pe baza căruia democrat-creştinii vor să formeze noul guvern. Aşa cum a arătat într'o declaraţie Palmiro Togliatti, în actualele condiţii ţara este interesată ca guvernul să nu fie format exclusiv din democraţi-creştini; este necesară — a spus Togliatti — formarea unui guvern în care toate partidele care îşi asumă răspunderea pentru o orientare politică şi are un program determinat să aibe reprezentanţi.

EDGARD OBERST
SERGIU BRAND

Spectacole

DUMINICA 17 IANUARIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi balet al R.P.R.: Copellia; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Studio) ora 10: Martin Rogers descoperă America, ora 19,30: Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): orele 10; şi 15: Floarea purpurie, ora 19,30: O scrisoare pierdută; **Teatrul de Stat de Operetă: ora 10,30:** Vânt de libertate, ora 19,30: Casa cu trei fete; **Municipal:** ora 10: Afaceriştii, ora 19,30: Vassa Jeleznova; **Tineretului** orele 10 şi 19,30: Simeon Albac; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru) ora 10: Jucătorii de cărţi şi Căsătoria, ora 19,30: Cazul Bennet; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti) ora 15: Titanic Vals, ora 19,30: Voi trăi mereu (Julius Fucik); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Nepoţii gornistului; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.** ora 10: Festivalul Modei, orele 15,30 şi 19,45: Fără mănuşi; **Teatrul Evreesc de Stat** orele 15 şi 20: Cu cântec pe buze.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov, seria II-a); **Republica, Maxim Gorchi:** Africa (seria II-a); **Bucureşti:** Soldatul victoriei (seria II-a); **Elena Pavel:** Vestitorul vremurilor noi (Belinski); **Lumina:** Casa mult visată; **Victoria:** Sadco; **Timpuri Noi:** Campionatele internaţionale de atletism, Jurnal sovietic nr. 62, Jurnal românesc nr 2, şi un basm din taiga; **Gh. Doja:** Revizorul; **Alex. Popov:** Pagini istorice, **8 Martie:** Soldatul victoriei (seria I-a); **Vasile Roaită:** Partizana; **Cultural:** Cântăreţul stepelor; **Griviţa:** Nu-i pace sub măslini; **Constantin David:** Keto şi Kote; **Alex. Sahia:** Egor Buliciov şi alţii; **Flacăra:** Fiul mării; **T. Vladimirescu:** Scutierul şi Cenuşăreasa; **Arta:** Cadavrul viu; **Popular:** Centenarul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", Campionatele mondiale de tenis de masă; **M. Eminescu:** Călătorie în depărtată; **Mioriţa:** Zorile deasupra Niemenului, **Moşilor:** Căpitan la 15 ani; **23 August:** Profesorul de dans; **Donca Simo:** Magazin de stat; **Volga:** Volpone; **Ilie Pintilie:** Dincolo de Dunăre; **8 Mai:** Duşmanii; **1 Mai:** O afacere importantă; **Libertăţii:** Cu inima tânără; **N. Bălcescu:** Barbarii; **Rahova:** Neastâmpăraţii; **Olga Bancic:** Trei povestiri.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.